Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 654
Marţi 2 august 1960

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

SARCINI IMEDIATE: Grăbirea treierişului şi executarea arăturilor adinci de vară

BULETINUL MUNCILOR AGRICOLE

● IN 8 REGIUNI RECOLTATUL GRIULUI A FOST TERMINAT ● ESTE NECESAR SA FIE INTENSIFICAT TREIERIŞUL PAIOASELOR ● PENTRU A FI GRĂBITE ARĂTURILE ADINCI DE VARĂ SE IMPUNE A FI ORGANIZAT SCHIMBUL AL 2-LEA ATIT IN S. M. T.-uri CIT ŞI IN G.A.S.-uri ● TREBUIE LUATE MĂSURI IN VEDEREA INSILOZĂRII PORUMBULUI.

In ultima săptămînă recoltatul griului şi secarei a fost terminat în regiunile Bucureşti, Constanţa, Galaţi, Ploeşti, Piteşti, Oradea, Timişoara şi Craiova, pe întreaga ţară realizîndu-se procentul de 89 la sută. Dacă în regiunile din Transilvania şi îndeosebi în Regiunea Autonomă Maghiară, Stalin şi Cluj secerişul a fost oarecum stînjenit din cauza ploilor căzute, în alte regiuni unde s-a putut recolta în bune condiţiuni realizările obţinute au fost necorespunzătoare. De exemplu, în regiunea Suceava, unde secerişul e mult întîrziat faţă de faza de coacere a păioaselor viteza de lucru zilnică realizată a fost cu mult sub posibilităţi.

Procente sub media pe regiune la recoltatul griului au realizat gospodăriile de stat din regiunile Bacău, Iaşi, Baia Mare, Autonomă Maghiară, Stalin şi Cluj unde recoltatul a fost lăsat numai pe seama combinelor, deşi s-au dat instrucţiuni din vreme ca în condiţiile de climă din acest an să fie folosite toate mijloacele de lucru.

Nesatisfăcător continuă să se desfăşoare treieratul griului şi secarei care s-a realizat abia în procent de 47 la sută (de altfel ca şi al orzului).

In majoritatea regiunilor se menţine în mod cu totul nejustificat un decalaj mare între recoltări şi treieriş. Astfel în regiunea Piteşti unde, după cum subliniam mai sus, recoltatul a fost terminat, treierişul s-a executat numai în procent de 23 la sută, în regiunea Oradea 18 la sută, în regiunea Timişoara 52 la sută, în regiunea Bucureşti 60 la sută etc. Acest decalaj se datoreşte în special faptului că transportul snopilor la arie se face în ritm necorespunzător, iar batozele nu funcţionează cu întreaga lor capacitate de lucru.

In săptămîna ce a trecut, s-au mai executat arături adînci de vară pe 192.000 de hectare, procentul faţă de plan fiind de 21 la sută. Deşi în regiunile din sudul şi sud-vestul ţării au existat condiţii bune de lucru şi tractoare suficiente — ca urmare a terminării recoltărilor, — realizările obţinute la arături adînci sînt foarte slabe. In regiunea Constanţa, de exemplu, această lucrare s-a executat numai în procent de 18 la sută, în regiunea Galaţi 19 la sută, Ploeşti 22 la sută, Piteşti 25 la sută, Timişoara 22 la sută. Trebuie subliniat că în general, în gospodăriile de stat nu numai că nu a fost organizat schimbul al 2-lea, dar tractoarele au fost folosite la arături adînci de vară în slabă măsură chiar şi în timpul zilei. Pentru a fi lichidată această rămînere în urmă, se impune a se trece cu toate forţele la executarea arăturilor adînci, eliberîndu-se grabnic terenurile de paiele rămase în urma combinelor şi folosindu-se toate tractoarele şi atelajele disponibile. In scopul grăbirii acestei lucrări este necesar a se organiza schimbul al doilea la tractoare atît în S.M.T.-uri cît şi în gospodării de stat.

Dat fiind apropierea începerii însilozării porumbului se impune ca în această săptămînă să se verifice încă odată utilajul necesar recoltării şi însilozării, ca şi spaţiile de însilozare. Organele agricole au datoria să cerceteze în permanenţă lanurile de porumb siloz spre a stabili cu simţ de răspundere momentul recoltării.

Cu elan sporit

Oamenii muncii din raionul Lipova muncesc cu însufleţire pentru a termina recoltatul păioaselor. Pînă acum cîteva zile din cele 29 comune din raion, în 24 a fost terminat recoltatul griului.

In prezent, gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile agricole din raion se preocupă intens de căratul snopilor la arii. Pînă acum cîteva zile a fost cărată pe arii recolta în proporţie de 70 la sută.

In ultimele zile treieratul păioaselor s-a intensificat în raion. S-a treierat recolta de orz de pe o suprafaţă de 667 ha (65,5 la sută) şi de pe grîu de pe 2089 ha.

Gospodăria agricolă colectivă din Miniş a terminat prima din raion treieratul întregii recolte de orz şi grîu. Avansate sînt şi gospodăriile agricole colective din Păuliş, Neudorf şi Chelmac.

Paralel cu campania de recoltare şi treieriş în raionul Lipova se execută şi arăturile adînci de vară. Pînă în prezent au fost arate în cadrul raionului 3255 ha. Fruntaşe pe raion sînt G.A.C. Cheinţ care a realizat 240 ha., adică 45 la sută din plan, G.A.C. Neudorf, 85 ha, (43 la sută) şi G.A.C. Sămbăteni cu 270 ha (39 la sută din plan).

In vederea punerii unei baze trainice recoltei anului viitor este necesar ca în aceste zile să fie intensificată executarea arăturilor adînci de vară, folosindu-se în acest scop cu întreaga lor capacitate tractoarele şi atelajele existente în raion.

FRANCISC WILD
corespondent

La gospodăria agricolă de stat Ceptura, regiunea Ploeşti, arăturile de vară se desfăşoară din plin. In fotografie: tractoristul Gheorghe Pană executînd această lucrare.

Există posibilităţi pentru rezultate mai bune

Recoltatul cerealelor păioase şi al mazării s-a terminat în raionul Caracal de vreo zece zile. Dacă, mecanizatorii, colectiviştii, întovărăşiţii şi ţăranii muncitori cu gospodării individuală au folosit orice zi prielnică pentru terminarea cît mai grabnică a secerişului, nu acelaşi lucru l-au făcut şi pentru treieriş şi executarea arăturilor adînci de vară. Puţină atenţie s-a dat însămînţărilor în miriştе. Din sarcina avută de raion s-a îndeplinit numai 63 la sută.

Pentru a cunoaşte cauzele rămînerii în urmă a raionului la treieriş şi la executarea arăturilor adînci de vară este bine să vedem cum au lucrat unităţile agricole din raion. Cele cinci gospodării agricole de stat, deşi au fost ajutate de S.M.T.-urile din raion, n-au folosit raţional toate mijloacele mecanice pentru recoltare. Nefolosind întreaga capacitate de lucru a maşinilor, gospodăriile de stat au fost nevoite să mai solicite combine şi tractoare de la S.M.T. Cu toate acestea, perioada de recoltare şi treieriş a fost de două ori mai mare decît posibilităţile existente (s-a avut în vedere şi timpul nefavorabil). Neterminarea la timp a treierişului în G.A.S. a contribuit la creşterea decalajului dintre seceriş şi treieriş şi la întîrzieri în executarea arăturilor adînci.

La acest rezultat a contribuit în mare măsură şi neutilizarea întregii capacităţi a maşinilor de la începutul campaniei. Colectiviştii din Scărişoara au refuzat la început să recolteze cu combinele, bazîndu-se pe braţele de muncă existente, întîrziind astfel cu 4—5 zile recoltarea şi treierişul. La aria brigăzii a IV-a din gospodăria „Unirea" Stoeneşti, se treiera în ziua de 28 iulie în ritm foarte încet. Batoza era alimentată numai pe o parte, direct din car. Gospodăria colectivă „1 Mai" din Plăviceni — Sat a început treierişul grîului înainte de 13 iulie, ca apoi să-l întrerupă pînă la 21 iulie pe motivul că mai întîi trebuia să termine complect secerişul. Asemenea situaţii au existat şi la alte gospodării şi comune. Deci dacă se efectua aproape concomitent secerişul şi treierişul, decalajul între aceste lucrări nu era cel existent la 28 iulie (70 procente), ci mult mai strîns, 10—15 procente diferenţă.

Realizarea planului la treieriş în proporţie de numai 30 la sută şi la executarea arăturilor de vară în proporţie de 25 la sută se datoreşte şi altei cauze: reparaţiile superficiale executate maşinilor de către cele două S.M.T. (Zănoaga şi Caracal). In raion nu funcţionează zilnic decît 7—8 batoze afară de cele care îşi întrerup lucrul din cauza unor defecte şi deficienţe accidentale. Apoi nici exploatarea combinelor şi batozelor bune de lucru nu se face raţional. La întovărăşirea de la Plăviceni o batoză stătea între stoguri fără să lucreze deoarece tractorul fusese trimis pe altă arie, iar la gospodăria colectivă de la Scărişoara o altă batoză sta aşteptînd cică începerea acţiunii de tocare a porumbului pentru siloz.

In scopul intensificării muncilor agricole este necesară organizarea schimbului al II-lea la cît mai multe tractoare şi formarea de cupluri la treieriş.

La grăbirea terminării campaniei de treieriş şi arături pe întregul raion pot contribui şi gospodăriile agricole de stat. Acestea au datoria să intensifice ritmul de executare a arăturilor pe terenurile proprii şi apoi să ajute celelalte unităţi socialiste din raion. In treacăt fie spus G.A.S.-urile pot să ajute aceste unităţi şi în prezent prin trimiterea de batoze şi combine pe ariile din apropierea terenurilor lor, dînd astfel posibilitate S.M.T.-urilor să trimită maşinile sale în comunele mai îndepărtate.

Luînd măsurile corespunzătoare credem că raionul Caracal va reuşi să termine în timp scurt atît treierişul cît şi arăturile adînci de vară.

RIZESCU VIRGIL

G.A.S. Carei a primit diploma de evidenţiat pe ţară

Pentru rezultatele bune obţinute în anul 1959, Consiliul Central al Sindicatelor a premiat de curînd următoarele unităţi distinse cu titlul de „Evidenţiat al C.C.S.": Şantierul naval Galaţi — evidenţiat I, Fabrica „Cimentul Păcii" Medgidia, evidenţiat II şi Gospodăria agricolă de stat Carei, regiunea Baia Mare — evidenţiat III.

Anul trecut, această gospodărie a obţinut între altele de pe 616 ha — 2.691 de kg de grîu la ha; de pe 703 ha — 3.810 kg de porumb boabe la ha; de pe 151 de ha — cîte 31.405 kg de porumb siloz la ha; de pe 110 ha — 2.078 de kg de ovăz la ha.

De la 335 de vaci s-au obţinut în medie aproape 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Din sectorul porcin, gospodăria a realizat un beneficiu de 1.160.000 de lei.

Preţul de cost a fost scăzut cu importante procente în toate sectoarele de producţie ale gospodăriei.

După terminarea recoltatului, colectiviştii din Mavrodin au trecut cu toate forţele la treieriş. In fotografie, un aspect din munca de la arie. De curînd, la gospodăria de stat Mavrodin, regiunea Bucureşti, s-a început însilozatul porumbului. Pînă zilele trecute, aici s-au însilozat peste 50 de tone. In fotografie, un aspect din timpul însilozării.

Foto: V. CAZACU

Să asigurăm reuşita acţiunii de însilozare a porumbului

Printre plantele cele mai indicate pentru însilozare locul de frunte îl ocupă porumbul; el poate fi cultivat în majoritatea regiunilor ţării, se pretează foarte bine la însilozare şi dă producţii mari la hectar, avînd totodată o valoare nutritivă ridicată.

Ţinînd seama de avantajele însemnate pe care le are folosirea porumbului însilozat în hrana animalelor, documentele Congresului al III-lea al P.M.R. subliniază necesitatea măririi suprafeţei de porumb pentru siloz în aşa fel încît aceasta să ajungă în anul 1965 la cca. 1.200.000 hectare.

In anul acesta se prevede o recoltă foarte bună la cultura porumbului pentru siloz. Volumul mare de nutreţuri care urmează a fi însilozate impune asigurarea corespunzătoare a utilajului ce va fi folosit la recoltarea şi tocatul nutreţului, a spaţiului de însilozare, cît şi a celorlalte măsuri tehnico-organizatorice necesare.

Trăgînd învăţăminte din experienţa anilor trecuţi numeroase unităţi agricole de stat şi cooperatiste şi-au pregătit din vreme spaţiile de însilozare. Printre acestea se numără gospodăria colectivă „1 Mai" din Cuza Vodă, raionul Călăraşi, care din cei 4.600 m.c. necesari însilozării nutreţurilor şi-a asigurat pînă zilele trecute 3.800 m.c., G.A.C. „30 Decembrie" din raionul Alexandria, G.A.C. „Timpuri Noi" comuna Dudeşti-Cioplea şi altele.

Trebuie arătat însă că nu peste tot se acordă grija cuvenită asigurării spaţiului de însilozare, această acţiune fiind mult rămasă în urmă mai ales în regiunile Bacău, Ploeşti, Piteşti, Baia Mare, Stalin şi altele.

In această perioadă este necesar să se dea peste tot atenţie terminării pregătirii spaţiilor de însilozare existente. Silozurile zidite se vor curăţa de resturile de nutreţ, de pămînt, de bucăţile de mortar căzute etc., se vor spăla în interior cu leşie, se vor astupa crăpăturile şi se vor sclivisi cu ciment şi apoi se vor spoi cu var. Silozurile săpate direct în pămînt trebuie curăţate de resturile de nutreţ şi de pămîntul desprins din pereţi. Ele se taluzează din nou pînă la pămîntul sănătos. Pereţii se lipesc cu lut pregătit cu apă sărată şi apoi se spoiesc cu var.

Avînd în vedere producţia mare pe care o va da anul acesta porumbul pentru siloz precum şi faptul că o mare parte din culturile semănate în miriştе vor fi însilozate, este necesar ca unităţile agricole socialiste să pregătească noi spaţii de însilozare. In acest scop conducerile unităţilor trebuie să se orienteze către cele mai economice tipuri de silozuri care pot fi construite cu materiale ieftine. Silozurile respective trebuie să permită mecanizarea lucrărilor de încărcare, presare şi scoatere a nutreţului, precum şi autodeservirea animalelor. La mecanizare corespund bine şi silozurile săpate în pămînt sub formă de tranşee şi silozurile semi-îngropate, iar pentru autodeservirea animalelor, cele făcute la suprafaţa pămîntului.

Silozurile săpate în pămînt sub formă de tranşee, se construiesc în terenuri compacte, aproape de adăposturile de animale, la o distanţă care să le ferească de infiltrarea urinei şi a apelor de scurgere din grajduri. Fundul lor trebuie să rămînă deasupra pînzei de apă freatică, iar pereţii să fie înclinaţi şi netezi. Silozurile săpate în pămînt sub formă de tranşee vor avea următoarele dimensiuni: lăţimea 5 m în partea de jos şi 6.5 m în partea de sus, adîncimea în pămînt de 2 m, iar lungimea, 20—25 m — după necesitate. Se recomandă ca pereţii de la capetele tranşeei, să se facă înclinaţi, de forma unei rampe — pentru a uşura intrarea şi ieşirea tractoarelor cu remorcile încărcate cu porumbul pentru siloz, precum şi intrarea tractoarelor cu şenile pentru presarea nutreţului.

Silozurile semi-îngropate se realizează săpînd tranşee adînci de 50—75 cm, late de 5—6 m şi lungi după nevoie. Săparea acestor şanţuri se poate uşor executa cu plugul tras de tractor. Pămîntul scos din groapă serveşte la acoperirea silozului. Masa de nutreţ însilozată şi îndesată va trebui să depăşească suprafaţa pămîntului cu 1,5—2 m. Lucrările de însilozare la aceste tipuri de silozuri se execută după tehnica obişnuită.

Pentru a se reduce cît mai mult preţul de cost al produselor, însilozarea se poate face şi în grămezi clădite la suprafaţa pămîntului între doi pereţi laterali. In cazul însilozării la suprafaţă între pereţi se alege un loc ferit de băltirea apei, în apropierea grajdurilor de animale. Aici se construiesc 2 pereţi paraleli, depărtaţi unul de altul la 8—12 m. în partea de jos, şi cu 1 m — 1,5 m mai mult în partea de sus. Inălţimea pereţilor este de 1,8—2 m, iar lungimea lor după cantitatea de nutreţ care urmează să fie însilozată. Pereţii se confecţionează din scînduri, dintr-un cadru de lemn căptuşit la interior cu plăci de stufit, baloţi de paie etc. Pereţii trebuie să fie destul de solizi pentru a putea rezista atît presiunii nutreţului cît şi tasării cu tractorul. Prin însilozarea porumbului la suprafaţă între 2 pereţi presarea nutreţului poate fi făcută mai bine, se împiedică pătrunderea aerului, iar nutreţul este apărat de îngheţ. Fundul silozurilor trebuie pavat cu dale de beton, cărămidă, sau cu alte materiale mai ieftine care se găsesc în gospodărie.

Silozurile la suprafaţă, destinate pentru hrana animalelor prin autofurajare, vor fi prevăzute cu grătare mobile din lemn, care se aşază între animale şi siloz. Aceste

Ing. M. MIREA
din Ministerul Agriculturii

(Continuare în pag. 3-a)

Creşte bunăstarea oamenilor muncii

Răspund grijii partidului şi guvernului executînd numai lucrări de calitate

Mărturisesc că în ziua cînd am aflat de noua reducere de preţuri, care înseamnă încă o dovadă grăitoare a grijii partidului şi guvernului nostru faţă de traiul oamenilor muncii din ţara noastră, m-am gîndit că trebuie să răspund cu cinste acestei griji muncind cît mai bine. Totodată m-am dus cu gîndul la ce aş putea şi eu să cumpăr cu preţ redus şi mi-am dat seama că voi economisi în felul acesta cîteva sute de lei încă de la primele cumpărături.

Sînt tractorist — şi ca oricărui tovarăş al meu de muncă îmi revine în plus o sarcină de cinste: să execut numai lucrări de calitate pentru ca membrii gospodăriei colective din Cîndeşti, unde lucrez, să culeagă la anul roade cît mai bogate. Acum grupa noastră de tractoare din brigada 7-a de la S.M.T. Stîlpu face arături adînci de vară pe suprafaţă de 84 hectare. Le executăm la timp şi bine. Aşa răspundem noi grijii pe care ne-o poartă partidul şi guvernul.

PANDELE GHEORGHE
tractorist
S.M.T. Stîlpu, raionul Buzău

Din toată inima

In aceste zile toţi membrii gospodăriei noastre colective lucrează cu hărnicie pentru a termina treierişul grîului. Bucuria noastră a tuturor e mare deoarece şi în acest an pămîntul, muncit bine cu maşinile şi tractoarele statului, ne-a răsplătit strădania dîndu-ne în jur de 2.000 de kg la ha.

La bucuria aceasta, partidul şi guvernul au adăugat un nou motiv de bucurie: reducerea de preţuri la peste 1.100 de sortimente de mărfuri. Atunci cînd în Săuceşti a sosit vestea despre noua hotărîre a partidului şi guvernului eram la strînsul grîului. Bucuria şi voia bună ce ne-a cuprins la aflarea ei au creat cu adevărat o zi de sărbătoare. Ne-am strîns cu toţii în grupuri, făcîndu-ne felurite socoteli. Unul vorbea de ieftinirea încălţămintei, altul de cea a medicamentelor... Tare bucuroşi erau tinerii care spuneau că de-acum o să-şi cumpere mai uşor motociclete. Discuţiile despre noua măsură luată de partid şi guvern au continuat şi în zilele următoare. Femeile în special au discutat mult despre reducerea preţurilor la perdele şi la alte obiecte de uz casnic, despre gratuitatea manualelor şcolare pentru clasele I—VII inclusiv.

Eu am cinci copii, din care trei sînt elevi în şcoala elementară. Vasile este în clasa a V-a, Maria într-a IV-a, iar Elena va merge în această toamnă pentru prima dată la şcoală. Grija mea ca mamă pentru cei trei copii care merg la şcoală va fi doar să-i hrănesc şi să-i îmbrac. Am de unde fiindcă, urmînd îndemnul partidului, am intrat în gospodăria colectivă unde cîştig bine. Pentru toate cîte le-a făcut şi le face partidul nostru drag pentru fericirea ţărănimii muncitoare îi mulţumim. Din toată inima, îi mulţumim.

MARIA MACOVEI
colectivistă din comuna Săuceşti, raionul Bacău

Vor vinde grîu la achiziţii

Ioan Iordache, Manase Nemeş şi ca ei toţi ceilalţi membri ai gospodăriei colective „Ogorul Nou" din Simeria Veche, regiunea Hunedoara, au primit cu multă bucurie Hotărîrea partidului şi guvernului privind reducerea de preţuri la peste 1.100 de sortimente. „Această Hotărîre, au declarat Ion Iordache şi Manase Nemeş, ne dă putinţa să ne aprovizionăm cu cele de folos familiilor noastre la preţuri şi mai avantoajoase. Noi am hotărît să răspundem măsurii luate de partid şi guvern vînzînd statului, în afara grîului contractat de către unitate, şi cîte 150 de kg din grîul ce-l vom primi pentru munca efectuată în gospodărie.

In G.A.S.-urile din regiunea Suceava

Ritmul recoltărilor trebuie grăbit

Datorită lipsei de precipitaţii la însămînţare şi umidităţii abundente din primăvară, germinaţia şi înfrăţirea grîului au fost întîrziate, iar dezvoltarea culturilor neuniformă. Paralel cu aceasta, parte din plante a pierit din cauza îngheţului şi dezgheţului de la finele lunii februarie, şi începutul lunii martie, favorizînd astfel o dezvoltare luxuriantă a buruienilor.

La aceasta s-a adăugat faptul că în toamna anului 1959 condiţiile de pregătire a terenului pentru însămînţări au fost extrem de vitrege prin lipsa aproape totală a precipitaţiunilor. In primele zile de primăvară acolo unde terenul a fost mai bolovănos s-a observat că plantele au rezistat mai bine peste iarnă, pe parcelele respective zăpada menţinîndu-se timp mai îndelungat. In asemenea condiţii stadiul de dezvoltare a plantelor a evoluat în mod diferit în funcţie de adîncimea de îngropare a seminţei şi acest lucru a avut drept consecinţă o coacere neuniformă.

In acest caz metoda cea mai bună de recoltare se impunea a fi cea cu secerătorile-legători sau cu windrowerele.

Conducerile majorităţii G.A.S.-urilor nu s-au orientat bine în această situaţie şi au mers aproape exclusiv pe recoltatul cu combina, lăsîndu-se influenţaţi de contabili în sensul că recoltatul cu combina este cel mai ieftin.

Această tendinţă s-a tradus prin recoltarea unui grîu cu un procent de umiditate mai mare decît cel admis de stass (camioane întregi au fost înapoiate de la baze în G.A.S.-uri din acest motiv). Pentru a fi adus la stass, grîul a trebuit să suporte o serie de operaţiuni costisitoare. De asemenea, procentul de corpuri străine a fost mare, iar capacitatea de lucru a combinelor a fost utilizată numai 50 la sută, ele lucrînd numai cu jumătate din masa de tăiere.

Aceste neajunsuri puteau fi evitate în cazul folosirii secerătorilor-legători şi a windrowerelor.

Din toate G.A.S.-urile sucevene au folosit windrowerele în această perioadă doar G.A.S. Gulioaia şi Todireni. Din totalul de 31 windrowere existente în gospodării au lucrat numai 17.

Acest fapt explică de ce de la începutul campaniei de recoltare, adică de la 15 iulie (exceptînd zilele cînd nu s-a putut lucra) şi pînă în prezent procentul de recoltare a fost de 30 la sută, faţă de plan, iar norma medie zilnică realizată pe combină de 3,5 ha în loc de 6 ha cît este normal.

Recoltarea în două faze nu este depăşită nici acum pentru G.A.S.-urile Şoldăneşti, Ilişeşti, Iţcani, Siret şi Rădăuţi la care vegetaţia este mai întîrziată datorită condiţiilor pedoclimatice.

Rămîne numai ca toate consiliile acestor gospodării să acţioneze hotărît pentru recoltarea în condiţii optime şi în termen scurt.

Eliberarea terenului de paie este de asemenea o operaţiune care trebuie executată neîntîrziat pentru a se putea executa arăturile. In această privinţă mai avansate sînt G.A.S. Gulioaia, Coţuşca, Dingeni, Zăiceşti şi Drăguşeni, restul G.A.S.-urilor acţionînd sub posibilităţi.

Acolo unde conducerile G.A.S. au privit cu simţ de răspundere problema recoltărilor, au fost confecţionate în ateliere proprii colectoare de paie (G.A.S. Dingeni, Drăguşeni) şi a fost organizată temeinic operaţiunea de strîngere a paielor.

Este cazul ca, consiliile tuturor G.A.S.-urilor din regiunea Suceava să acţioneze rapid şi organizat ca toate operaţiunile legate de recoltarea grîului să fie executate într-un ritm satisfăcător.

Ing. C. GAVRILĂ
Trustul G.A.S. Suceava

A suplimentat contractul de cereale

Gospodăria agricolă colectivă „Al II-lea Congres al P.M.R." din comuna Umbrăreşti, raionul Bujor, a încheiat contract pentru a livra statului 75 de tone de grîu. Pentru a răspunde măsurii partidului şi guvernului privind noua reducere de preţuri, gospodăria agricolă colectivă din Umbrăreşti a hotărît să încheie un contract suplimentar pentru livrarea către stat a încă 40.000 de kg de grîu de bună calitate.

Işi cumpără motocicletă

Dumitru Cristea este membru al gospodăriei agricole colective din satul Odaia Manolache, regiunea Galaţi. Veniturile mari pe care le primeşte pentru munca depusă în gospodăria colectivă îi dă putinţa să trăiască din belşug.

Colectivistul Cristea hotărîse de cîtva vreme să-şi cumpere motocicletă pentru care a început să strîngă bani. Şi iată că tocmai cînd îşi făcea socoteala cît ar trebui să mai economisească s-a anunţat reducerea de preţuri. Acum, Dumitru Cristea îşi va cumpăra motocicletă imediat. Banii pe care i-a strîns îi sînt deajuns.

Taina unei cifre

— Concret, tovarășe președinte. Cu cifre, ca la carte. Eu sînt contabil și om de cifre. La mine totul se măsoară în tone, în litri, ori în hectare.

Ilie Trașcă, președintele gospodăriei colective din comuna Sutești, raionul Drăgășani, luă o foaie de hîrtie și scrise: 1959 — 37 — 43 — 12 — 3.525 — 1 — 22 — 3.086 — 11.800 — 8 — 40 — 1 — 1 — 1 — 0. Pe 1960 — 0.

Contabilul privi lung cifrele de pe coala de hîrtie și zise mirat:

— Ce-s astea, tovarășe președinte?

— Cifre. Situația gospodăriei noastre reprezentată în cifre. Nu mi-ai spus că dumneata numai cu cifre ești obișnuit?

Contabilul a priceput gluma, dar nu s-a dat bătut, căci zise, punînd creionul pe primele cifre:

— Foarte bine, acum te rog să mi le explici pe fiecare în parte. Eu ți-am arătat amănunțit cum s-a dezvoltat gospodăria noastră din Zăvideni și aș vrea să văd cum v-ați dezvoltat și dumneavoastră gospodăria.

Ilie Trașcă zîmbi. Apoi, pe îndelete, explică fiecare număr în parte: — 1959. In anul acela am avut 37 de familii cu 43 de hectare. Cele 12 hectare cu grîu au rodit 3.525 kg la ha. Următorul 1 înseamnă primii pe raion. 22 sînt hectarele de porumb cu o producție de 3.086 kg la ha. 11.800 kg e cantitatea de struguri obținută la hectar. Cifra 40 este valoarea în bani a zilei muncă. Am fost prima gospodărie colectivă care ne-am prezentat la un concurs al vinului și-am luat premiul I. Ilălalt 1 vrea să arate că am avut doar o vacă, iar 0 înseamnă că era stearpă. 1960 e anul în curs, iar 0 rezultatul în cifre, ceea ce am realizat noi anul ăsta.

Contabilul făcu ochii mari. Privi încă odată cifra goală și umflată și-și opri privirea pe fața zîmbitoare a lui Ilie Trașcă.

— Nu pricep nimic, zise el mirat.

— Nu se poate, doar ești om de cifre, făcu președintele rîzînd.

Contabilul, cu creionul între dinți, cu fruntea încruntată, căuta să pătrundă taina cifrei rotunde din fața sa, dar nu izbutea.

— Cum adică, asta-i toată activitatea dumneavoastră din anul acesta?

— Da, Oarecum cifric la asta se reduce activitatea noastră din acest an.

— Tovarășe președinte, sînt tare dezamăgit. Tocmai acum cînd în toată țara gospodăriile agricole colective cresc și se întăresc, dumneata bați pasul pe loc?

— Cum bat pasul pe loc? se burzului Ilie Trașcă, spre mirarea contabilului.

— Păi cu asemenea realizări, cu 0 activitate ai curaj să spui că înaintezi?

— In zadar te-ai lăudat că ești om de cifre. Spui că n-am realizat nimic dacă activitatea noastră se reduce, pe anul ăsta, la cifra 0? Cifrele sînt semne moarte, tovarășe contabil, fie ele cît de mari, dacă nu sînt legate de munca creatoare a omului. Dar cînd oamenii muncesc, cînd se străduiesc, ei îi dau o valoare chiar și lui 0. Și-acum uită-te aici. In anul 1959 am avut 37 de familii, dacă mai punem acestui număr un 0 avem 370. Am avut 43 de hectare cu 0 după el, numărul se mărește la valoarea lui reală de azi, la 430. Am avut 3 porci acum avem 30. Am avut o vacă stearpă astăzi avem 10 vaci cu lapte. Am mai făcut, prin muncă voluntară anul trecut 5.000 de cărămizi. Anul acesta i-am mai adăugat acestei cifre un zero. Acum avem 50.000 cărămizi, zise Trașcă, zîmbind.

I. MEȘTER

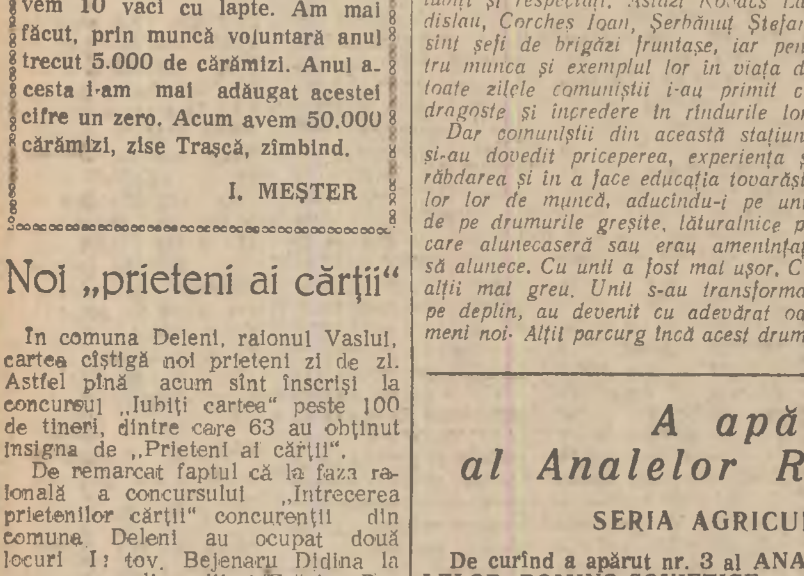
Noi „prieteni ai cărții"

In comuna Deleni, raionul Vaslui, cartea cîștigă noi prieteni zi de zi. Astfel pînă acum sînt înscriși la concursul „Iubiți cartea" peste 100 de tineri, dintre care 63 au obținut insigna de „Prieteni ai cărții".

De remarcat faptul că la faza raională a concursului „Intrecerea prietenilor cărții" concurenții din comuna Deleni au ocupat două locuri I: tov. Bejenaru Didina la grupa cu școli medii și Crăciun Dumitru la grupa cu 7 clase obținînd dreptul de a reprezenta raionul Vaslui la faza regională a acestui concurs.

V. VASILIU
corespondent

Biblioteca din Arcuș

La biblioteca căminului cultural din comuna Arcuș — Regiunea Autonomă Maghiară, vin zilnic numeroși cititori spre a împrumuta cărți. In fotografie: un aspect de la această bibliotecă ce cuprinde peste 2.000 de volume.

Foto: M. IVANCIU

Echipa de dansuri din Traian

In comuna Traian, raionul Turnu Măgurele, a fost organizată o bună echipă de dansuri naționale. In fotografie: formația respectivă executînd în aer liber un joc cu specific local.

Foto: M. IVANCIU

Nu e ușor să crești oameni dar e o cinste să o faci

Viața de mecanizator este dinamică, trepidantă, campaniile se succed vertiginos, nu admit întîrzieri, căci acestea pot schimba sau nărui rezultatele unui an întreg de muncă. Nici iarna, mecanizatorul nu este mai puțin ocupat cu munca sa căci atunci repară și-și pregătește pentru viitoarele campanii mașinile. Spunînd acestea înțelegem că în meseria de mecanizator nepriceperea sau delăsarea, indisciplina se pot vedea cu ușurință, nu pot trece neobservate, iar dacă se produc, aceste neajunsuri se răsfrîng categoric asupra colectivului, asupra rezultatelor muncii lui. Iar un colectiv de muncă socialist nu poate accepta aceste lucruri nepăsător, sau ca pe o fatalitate.

Stațiunea de mașini și tractoare din Alba Iulia are mecanizatori buni, pricepuți. In fiecare an rezultatele obținute în producție au fost mai bune, mai promițătoare și nu trebuie uitat că mulți dintre mecanizatorii stațiunii sînt tineri, absolvenți ai școlii profesionale de mecanici agricoli care funcționează pe lîngă stațiune. Cu prilejul lucrărilor Sfatului S.M.T., printre alții, președintele întovărășirii „7 Noiembrie" din comuna Vințul de Jos, a mulțumit tractoriștilor Tomotaș Gheorghe, Miclăuș Viorel, pentru lucrările agrotehnice de un nivel superior executate pe terenurile întovărășirii.

Utemistul Tomotaș Gheorghe a absolvit școala profesională anul trecut. Cunoștințele temeinice căpătate la școală, dragostea pentru meseria aleasă, seriozitatea sa, sprijinul și îndemnul pe care l-a primit din partea mecanizatorilor mai vîrstnici și în primul rînd de la comuniști l-au ajutat mult în noua sa muncă. In campania de primăvară el a depășit planul de lucrări cu 164 de hantri fiind fruntaș pe stațiune. Candidatul de partid Miclăuș Viorel, realizînd și el 109 hantri peste plan, a fost de asemenea unul dintre fruntași.

In colectivul puternic unit, sănătos, al mecanizatorilor de la S.M.T. Alba Iulia, cu sprijinul comuniștilor, tinerii mecanizatori, foștii elevi de ieri, au crescut drept, viguros, au devenit oameni de nădejde ai stațiunii, fruntași iubiți și respectați. Astăzi Kovacs Ladislau, Corcheș Ioan, Șerbănuț Ștefan, sînt șefi de brigăzi fruntașe, iar pentru munca și exemplul lor în viața de toate zilele comuniștii i-au primit cu dragoste și încredere în rîndurile lor.

Dar comuniștii din această stațiune și-au dovedit priceperea, experiența și răbdarea și în a face educația tovarășilor lor de muncă, aducîndu-i pe unii de pe drumurile greșite, lăturalnice pe care alunecaseră sau erau amenințați să alunece. Cu unii a fost mai ușor. Cu alții mai greu. Unii s-au transformat pe deplin, au devenit cu adevărat oameni noi. Alții parcurg încă acest drum, uneori cu destule obstacole pentru ei.

Despre toate acestea mi-a povestit în biroul său, într-o după amiază toridă de iulie, cu fapte concise, adînc semnificative, organizatorul de partid al stațiunii tovarășul Vlas Ioan.

Tractoristul Molodeț Romulus lucrează în stațiune de cîțiva ani. Își cunoaște meseria, spun oamenii. Face lucrări bune, căci are experiență și e folositor brigăzii sale. Dar brigadierul Kovacs Ladislau a avut și unele greutăți cu el cărora nu le-a găsit așa de ușor remediul. Intr-un timp Molodeț se cam apucase de băut. Odată chiar s-a dus cu tractorul după băutură. Altă dată a plecat cu tractorul acasă, într-o comună de lîngă Orăștie, la 12 km de brigadă. Peste toate acestea s-a mai apucat să-i facă lui socru-său arătură pe o suprafață de 30 de ari. Bineînțeles, că pentru fiecare din aceste abateri a fost sancționat pilduitor. A fost pus să plătească carburanții, costul arăturii, i s-au reținut absențele din producție etc. Tovarășii din brigadă i-au arătat deschis că nu-s de acord cu comportarea aceasta, că din cauza lui vor pierde locul de fruntași în întrecerea socialistă. A intervenit cu pricepere și conducerea stațiunii și pînă la urma Molodeț Romulus a redevenit același tractorist bun. In campania de primăvară și el și brigada lui și-au depășit planul de producție. De curînd, la terminarea stagiului de candidatură, comuniștii au văzut cît de mult s-a schimbat Molodeț Romulus și l-au primit în rîndurile lor.

Utemistul Păcurar Gheorghe lucrează de circa un an în stațiune. Dar la scurt timp după angajarea sa șeful de brigadă a arătat în ședințele decadale că noul tractorist este delăsător, neglijează munca, calitatea lucrărilor, că îi cam place să bea. Aceleași defecte le-au arătat și alți șefi de brigadă care l-au cunoscut pe Păcurar Gheorghe. Organizația de partid și conducerea stațiunii și-au spus că trebuie să facă totul pentru a-l readuce pe drumul cel bun. Pontatorul Mircea Petru a primit sarcina să-l ajute în muncă, în viața din toate zilele la brigadă. Candidatul de partid Mircea Petru a înțeles pe deplin această sarcină, a simțit importanța ei căci nu cu mult timp în urmă și el avusese unele din aceste abateri. Și pentru el cei mai buni oameni ai stațiunii au fost îngrijorați, temători. Și de el s-a ocupat stăruitor, cu răbdare cineva: comunistul Ladislau Kovacs. Acesta l-a ajutat să iasă din acel impas. Acum Mircea Petru îndeplinește cu recunoștință sarcina grea dar minunat de frumoasă de a readuce un om, un tovarăș, pe drumul cel bun și adevărat.

Despre Moraru Izidor se spune că e un tractorist priceput, care își cunoaște meseria, dar cînd scapă din mîna șefului de brigadă ori face lucrări de slabă calitate, ori lipsește de la servici. La gazeta de perete au fost satirizate aceste defecte ale lui Moraru, ba și faptul că se cam încurcă la băutură, că nu-și îngrijește tractorul, că lenevește uneori în pat. Organizația de bază U.T.M. l-a criticat cu asprime, cerînd și sprijinul organizației de partid spre a-l îndrepta pe Moraru. Candidatul de partid Pascu Niculae, șeful brigăzii în care lucrează Moraru, Dănilă Constantin, agronomul de sector, au primit sarcina să se ocupe de tînărul mecanizator, să-l facă să-și recunoască autocritic greșelile, să privească viața cu seriozitate, să aibă respect pentru munca brigăzii, a tovarășilor lui.

Am văzut rezultatele cifrice ale campaniei de primăvară. Nici Moraru, nici Păcurar nu-și îndepliniseră planul. Nu e de mirare, căci omul nu se transformă deodată, după o noapte de nesomn, ca în acele schițe și povestioare facile care se scriau cu cîțiva ani în urmă pe această temă. In stațiune însă toată lumea speră că ei au pornit pe un drum nou, sănătos.

Munca de mecanizator cere efort fizic, cea de pedagog efort sufletesc, abnegație, inițiativă și mai ales dragoste, înțelegere adîncă pentru oameni, pentru cel care o merită și au nevoie de ea. La S.M.T. Alba Iulia comuniștii, conducerea stațiunii și organizațiile de masă dau un bun și matur exemplu în cea ce privește creșterea cadrelor, îndrumarea oamenilor în muncă și în viață, sînt niște pedagogi excelenți.

LUCIAN CURSARU

A apărut nr. 3 al Analelor Romîno-Sovietice

SERIA AGRICULTURĂ-ZOOTEHNIE

De curînd a apărut nr. 3 al ANALELOR ROMINO-SOVIETICE, seria agricultură — zootehnie, editate de Institutul de Studii Romîno-Sovietice.

Din cuprinsul bogat al acestui număr pot fi desprinse variate articole de pedologie, agrochimie, agrotehnică, genetică, legumicultură, pomicultură, mecanizare, economie și organizare a agriculturii precum și de zootehnie.

Intregul material publicat este axat pe principalele sarcini trasate agriculturii noastre socialiste de cel de-al III-lea Congres al P.M.R., în ceea ce privește mărirea producției agricole și creării de noi soiuri de plante. In acest sens putem menționa articolele: „Rezervele de sporire a productivității viilor", „Bazele biochimice ale imunității plantelor", „Metabolismul hidraților de carbon la vacile de mare productivitate", „Procedee intensive pentru producția cărnii de porc", „Mecanizarea complexă a recoltării sfeclei de zahăr", „Eficiența economică a investițiilor în lucrările de ameliorații" și altele.

Pe lîngă articolele amintite mai sus traduse din revistele sovietice de specialitate, în paginile revistei întîlnim articole ale cercetătorilor noștri, precum: „Din succesele agronomiei ruse și sovietice", „Din realizările științei sovietice și romînești în domeniul fecundării la plante", „Metode sovietice noi de protecție a animalelor sădirii pomicol și protecția plantelor în pomicultura R.P.R.".

„Cronica vieții științifice" informează pe cititori asupra congreselor și consfătuirilor ce au avut loc în ultimul timp în U.R.S.S. în problemele bonitării solurilor, plantării perdelelor de protecție, ameliorării pășunilor și fînețelor și cultivării sorgului.

Comitetul sindical sprijină lupta pentru ridicarea nivelului tehnic al producției

S-ar părea că în aceste zile de vară, cînd pe ogoare treierișul, arăturile adînci, însămînțările în miriști și însilozările de furaje sînt în toi, în halele de montaj și atelierele unui centru mecanic este acalmie. Vizitînd de curînd centrul mecanic Constanța, mi-am dat seama că lucrurile nu stau deloc așa.

— In primul semestru al acestui an, m-a informat tov. ing. Oprea Nifon, șeful producției, planul de producție global al unității noastre, a fost îndeplinit în procent de 110,4 la sută. Reparațiile capitale și generale la tractoarele trimise de către S.M.T.-uri și gospodării de stat au fost executate la vreme și în bune condiții tehnice. In plus, am reparat 170 de motoare de tractor pe care le ținem în rezervă pentru unitățile care le-ar solicita. In prezent, fabricăm o serie de piese pentru mașini agricole cum sînt: lagăr, biele, carcasă lagăr, roată dublă și roată întinzător pentru combina C1. La cererea urgentă a unităților agricole, în luna aceasta am fabricat și 300 de roți duble, peste sarcina de plan.

De la șeful producției ca și de la mulți muncitori ai centrului mecanic am aflat că aci se acordă o deosebită atenție ridicării nivelului tehnic al producției. In acest scop, sub îndrumarea organizației de partid, comitetul sindicatului desfășoară o rodnică activitate. Și în anii trecuți — ce e drept — centrul mecanic Constanța s-a evidențiat adeseori prin grija pentru executarea lucrărilor la un înalt nivel calitativ. Acum însă, după apariția „Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției" această problemă stă și mai mult în centrul preocupării organizațiilor de partid, conducerii și organelor sindicale din întreprindere.

In cadrul consfătuirilor de producție, organizate cu regularitate de către grupele sindicale, este pusă în discuție adeseori problema introducerii și extinderii unor noi procedee tehnologice, în scopul folosirii cu mai bune rezultate a utilajelor și materialelor. Totodată la centrul mecanic se studiază modalitatea recondiționării unor piese de schimb. Prin folosirea unor dispozitive speciale au putut fi astfel recondiționate — ca urmare a propunerilor făcute în consfătuirile de producție — numeroase zale de senile, bolțuri piston, cilindri, cuzineți etc. In sectorul lăcătușerie, muncitori cum sînt Crăciun Constantin și Paraschivescu Vasile au trecut la executarea plăcilor pentru transmisia tractorului folosind tablă de la deșeuri. Alți tovarăși — ca Olteniceanu Dumitru și Samson Mișu din sectorul tinichigerie, aplicînd metode noi de lucru au executat, folosind tot deșeuri de tablă, numeroase șaibe plate, rondele pentru tractor KD etc. Mai trebuie adăugat, că potrivit propunerilor făcute tot în consfătuirile de producție au fost luate măsuri pentru mecanizarea transporturilor între operații și între sectoarele de lucru, fapt ce a dus la o mai bună folosire a timpului productiv.

— Și ce economii s-au realizat ca urmare a folosirii acestor rezerve interne? îl întreb pe tov. ing. Oprea Nifon.

— Peste 731.000 lei numai în primul semestru, deși angajamentul nostru anual era de 700.000 lei. Se înțelege că în următoarele luni, volumul economiilor va crește mult.

La obținerea rezultatelor mai bune în producție (executarea unor reparații de calitate, respectarea indicilor tehnologici la executarea pieselor de schimb și livrarea acestora la termen, realizarea de economii importante), un rol de seamă l-a avut și îl are întrecerea socialistă — problemă de care răspunde în cadrul comitetului sindicatului, tov. Ștefan Poenaru, strungar. Folosindu-se drapele roșii individuale, care s-au decernat lunar fruntașilor în producție pe sectoare, muncitorii au fost mobilizați să lupte pentru a folosi cu chibzuință timpul de lucru și resursele interne, să evite cu totul rebuturile, să economisească materialele. Intrecerea socialistă i-a stimulat pe mulți muncitori și tehnicieni să găsească noi căi tehnice în vederea scurtării timpului de lucru la unele lucrări și a reducerii prețului de cost.

Un rol important în ridicarea nivelului tehnic al producției îl au inovațiile și raționalizările.

— In 1959, mi-a spus tov. ing. Moldoveanu Mircea, responsabilul cabinetului tehnic de la centrul mecanic, au fost înregistrate 25 de propuneri de inovații dintre care s-au aplicat 11. In cadrul concursului de inovații organizat pe ramură, centrul nostru mecanic s-a clasat al 4-lea pe țară. Dintre cele mai principale inovații merită a fi reamintită în primul rînd „cochila cu miez metalic pentru turnatul pistonului la motorul de pornire reper D-24" — inovație realizată de muncitorul matrițer Cristea Ilie — ca și „Dispozitivul pentru recondiționarea țevilor de înaltă presiune de la motorul de tractor K.D." — de același autor.

Această ultimă inovație a fost premiată de Ministerul Agriculturii.

Și în acest an, comitetul sindicatului s-a îngrijit ca mișcarea de inovații să fie extinsă, astfel încît au fost propuse și aprobate alte inovații prețioase. Așa stau lucrurile, de pildă, cu dispozitivul pentru vălțuitul unui reper important de la toba mare de eșapament a motorului de K.D.-35 — realizat de comunistul Mișu Samson și de Eugen Zamfir. Pînă acum, în locul acestui dispozitiv era folosită o matriță improvizată, lucrarea executîndu-se greoi. Prin folosirea noului dispozitiv se fac anual economii de cel puțin 7.440 de lei. De asemenea, merită a fi menționată inovația muncitorului Bogoș Alexandru de la serviciul de întreținere — o matriță pentru executarea tobei mici de eșapament — care aduce anual o economie de aproape 5.000 de lei.

Comitetul sindical a luat măsuri ca prevederile concursului de inovații pe 1960 organizat de Ministerul Agriculturii să fie prelucrate din timp. In diferite locuri, în ateliere am și văzut de altfel afișate vizibil planurile tematice ale acestui concurs.

In acest fel, este sigur că vor fi atrași către mișcarea de inovații și alți muncitori ai centrului mecanic, iar introducerea tehnicii noi va fi astfel stimulată în tot mai mare măsură.

AL. RAICU

Prin muncă patriotică

Importante sînt realizările înfăptuite în satele raionului Teleajen prin muncă patriotică. Mobilizați de deputații sfaturilor populare, sub directa îndrumare a organizațiilor de partid, țăranii muncitori au muncit cu mult entuziasm la executarea construcțiilor de cămine culturale, școli, săli de clasă, amenajări și împietruiri de drumuri, construcții de poduri și podețe, curățiri de izlazuri, plantări de puieți pe terenurile degradate etc.

In cele 6 luni ale anului și mai ales în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., s-a reușit să se termine și să se dea în folosință trei cămine culturale în comunele: Ogretin, Posești și Drajna de Sus, două săli de festivități în satele Nucet, comuna Gornet și Rotarea din comuna Starchiojd, o școală de 4 ani în comuna Bertea, repararea școlii din satul Curmatura — comuna Păcureți, construitul și reparatul a 50 poduri și podețe, amenajarea și împietruitul a 13.000 metri liniari șosele, desfundatul și reparatul din nou a 33.000 m.l. șanțuri, construitul și reparatul a 50 fîntîni, curățatul suprafeței de 2.500 ha izlaz, plantatul a 170.000 puieți de diferite esențe pe terenurile degradate și păduri comunale etc. La aceste lucrări au participat 40.221 țărani muncitori prestînd 260.420 ore muncă voluntară, iar valoarea lucrărilor executate prin muncă patriotică se evaluează la suma de lei 586 385 lei.

Și pe viitor țăranii muncitori din satele raionului Teleajen sînt hotărîți să participe prin munca patriotică la înfăptuirea a cît mai multe lucrări de interes social și gospodăresc pentru înfrumusețarea comunelor lor.

VASILE C. ENESCU
corespondent

Strălucea luceafărul de seară

Ca niște aripi uriașe, umbrele înserării se lăsau ușoare, potolind arșița de peste zi. Cele zece combine ale gospodăriei de stat Rătești, raionul Topoloveni, regiunea Pitești, înotau încă în marea de spice.

Căpițătorul lucra pe miriște de zor, eliberînd tarlaua de paie. Curînd, sub geana zării, a început să-și tremure strălucirea lui albastră, luceafărul de seară. Se înnoptase de-a binelea. Combinele, care înfulecaseră pînă atunci vreo optzeci de hectare, s-au potolit. Pentru o clipă munca încetase. Dar numai pentru o clipă, căci, abia s-au potolit combinele, și odată cu stelele din înalturi, s-au aprins și jos, în întunericul nopții, farurile tractoarelor. Tîrîndu-se pe miriște, limbile de lumină sfredeleau bezna pînă hăt, departe. Două, patru, șase, opt, zece, fuioare de foc. Neacșu Ion, Lintaru Gh., Moga Tudor, Untaru Marin și Militaru Alexandru ară de zor. Aici, la Rătești, se pune mare temei pe lucrările agrotehnice cele mai înaintate. Rezultatele se văd, de pildă, la porumbul din luncă, ori de la secția Teiul.

— Avem planificat 25.000 kg. masă verde la hectar, pe cele 100 de hectare semănate cu porumb pentru siloz. Vom scoate cu siguranță peste 40.000 kg. Asta ne va asigura sectorului zootehnic o temeinică bază furajeră, mi-a spus tovarășul inginer Croicu, directorul gospodăriei, cînd am vizitat tarlalele cu porumb.

Grija cu care conducerea gospodăriei strînge nutrețuri pentru vite se poate vedea și din faptul că imediat ce-a recoltat orzul, pe 30 de hectare a și fost semănat porumb pentru siloz, care datorită ploilor a și ajuns la prașila întîia. Chiar și pe unele suprafețe, care au fost semănate cu grîu și s-au făcut arături de vară a fost semănat porumb pentru nutreț și nu se pierde nici un minut prielnic pentru aceasta. Celor peste două sute de hectare, arate pînă acum, li se adaugă mereu alte zeci și zeci de hectare.

— Imbinăm munca de zi cu cea de noapte în așa fel încît să putem împărți în modul cel mai productiv mașinile. Cît privește oamenii, ei sînt pătrunși de un înalt spirit patriotic și răspund cu cea mai mare dragoste hotărîrilor Congresului pentru ridicarea productivității în agricultură. Iată, chiar în clipa de față, cinci tractoriști dintre cei mai destoinici dau viață măreţelor sarcini trasate de partid, mi-a spus tovarășul Nițu Stan, instructorul de partid din gospodărie, arătîndu-mi ter-[illegible] Ion Popescu, șeful secției, ține morțiș ca din această tarla să scoată 50.000 kg masă verde la hectar. Plan are 25.000 kg, dar se mai vorbește despre această cifră.

— Și aici, mi-a spus șeful secției, au fost făcute arături de vară, după aratura de toamnă și rezultatul se vede. Nimeni nu mai trece aceasta importantă lucrare agrotehnică.

Era tîrziu. Sub geana zării luceafărul de seară apunea. Cei cinci armăsari de foc brăzdau întinderile, pregătind pămîntul pentru o nouă rodire.

I. TERBESCU

PĂDURENII O GRĂDINĂ în lunca Siretului

De la gară pînă în centrul comunei Pădureni, raionul Panciu, merg pe o uliță dreaptă, curată. De o parte și de alta case frumoase pitulate printre pomi cele mai multe de curînd ridicate.

La Pădureni am ajuns pe la amiază. In sat țipenie de om. Doar în fața Oficiului Poștal cîteva băbuțe „puneau țara la cale". Restul pădurănenilor erau cu toții pe cîmp la seceriș ori treieriș.

— E departe sfatul popular le întrerup din discuție.

— Acolo-i maică, în grădina ala cu meri și peri îmi spuseră toate deodată.

La sfat Dumitru Fluture, secretarul, un referent și un pădurenean.

— Ce zici măi tovarășe că vrei să construiești?

—O casă, tovarășe secretar.

— Ai adus cererea și planul de construcție?

— Adus...

Secretarul sfatului și pădureneanul au discutat apoi unde să așeze și cînd să înceapă construcția. Cînd secretarul Fluture se pregătea să închidă voluminosul dosar ce-l avea în față intru și eu în vorbă.

— Văd că aveți multe cereri și planuri de construcții noi în acest dosar, spun eu.

— Avem vreo 30. Se construiește mult în Pădureni în ultimii ani. Așa pe dinafară nici nu mai poți ști care pădurenean și-a construit casă. Toți vor să-și construiască casă nouă sau alt acaret, îmi mai spune tov. Fluture. Pus pe vorbă secretarul continuă. Multe s-au mai schimbat în Pădurenii noștri de la eliberare încoace. Dintr-un sat de săraci, pădurenenii au ajuns oameni înstăriți, fără griji zilei de mîine.

Inainte vreme, continuă el, adică pînă la eliberare, cei mai mulți locuitori din Pădureni, aveau pămînt puțin sau de loc și lucrau pe moșiile lui Cincu, Apostoleanu, Pileanu și pe ale altor moșieri. In Pădureni domneau foamea și mizeria. Țăranul muncea și se lupta cu bolile, neștiința de carte și sărăcia. Cei mai mulți locuiau în casă de lut.

...A venit apoi August '44. Muncitorii ne-au dat o mînă de ajutor și am sfîrșit-o cu moșierii. Moșiile au fost împărțite celor care ani de-a rîndul le-au muncit. De la an la an viața și traiul oamenilor a început să se schimbe spre bine. Dar înspre și mai bine s-a pornit în toamna lui '49 cînd în toate cele 3 sate au luat ființă gospodării colective. An de an, dîndu-și seama că numai în gospodăria colectivă pot să-și făurească un trai mai bun țăranii

CARNET DE reporter

muncitori treceau în număr mare la gospodăria colectivă. Și astfel, spre sfîrșitul lui 1957 întreaga comună a fost colectivizată. Acum cele 3 gospodării colective în care lucrează mai bine de 490 de familii sînt puternice, cu aproape 1.500 de ha de teren, multe animale ca vaci, boi, porci, oi etc., și obțin recolte bogate, iar colectiviștii harnici duc acasă mii de kilograme de cereale, legume și zarzavaturi, vin și altele.

Acum, în mai multe privințe viața oamenilor s-a schimbat mult față de cum era în trecut: nu mai vezi oameni prost îmbrăcați, care să trăiască în case de lut sau dărăpănate. Numai în ultimii 4—5 ani peste 150 de colectiviști au construit case noi, trainice, în care s-au instalat lumina electrică, mobilă nouă de oraș. Printre cei care și-au făcut case noi se numără și Constantin Georgescu, Ionel Beraru, Pavel Ene, Vasile Orban și alții. Pădurenenii au [illegible] cartea și azi un prieten bun al lor. De aceea, biblioteca comunală ce are peste 4.600 de volume, este mult solicitată de cei peste 800 de cititori tineri și bătrîni. Apoi, mai bine de 500 de țărani muncitori sînt abonați la diferite ziare și reviste. Cultura pătrunde tot mai mult în Pădureni și cu ajutorul cinematografului. De fiecare dată cînd se proiectează filme sala este neîncăpătoare. De asemenea, cu multă plăcere vin pădurenenii în zile de sărbătoare la căminul cultural să asiste la spectacolele pe care le dă echipa de teatru, de cor și dansuri. Și spectacolele sînt mult apreciate de asistență. Pentru rodnica activitate culturală ce se duce la Pădureni, de curînd, comuna noastră a primit drapelul de „comună fruntașă pe regiune în munca culturală".

Și grija față de sănătatea oamenilor este astăzi alta. Astfel, la punctul sanitar, locuitorii comunei noastre găsesc oricînd medicamentele de care au nevoie, precum și grija atentă din partea personalului sanitar.

Astăzi, în comuna Pădureni locul opaițului și al lămpii de gaz l-a luat becul electric, iar după orele de muncă spornică în gospodăria colectivă, seara, cînd vin acasă, pădurenenii dau drumul la aparatele de radio sau la difuzoare.

...Din Pădureni am plecat seara. Pe ulițe și în case strălucea lumina becurilor electrice. Aparatele de radio sau difuzoarele făceau să străbată prin ferestrele larg deschise, pînă departe, muzica plăcută, odihnitoare. Pe la unele porți perechi de tineri își vorbeau tainic de ale tinereții. Am stat o vreme în mijlocul lor admirînd această minunată priveliște și în gînd îmi stăruiau vorbele tovarășului Fluture: „Pădurenii sînt astăzi o adevărată grădină pe lunca Siretului, cu oameni harnici, buni gospodari, care mulțumită partidului își făuresc un viitor fericit".

GH. BACIU

In lanul de floarea-soarelui

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Cindești — raionul Buzău, cultura de floarea-soarelui — datorită întreținerii făcută potrivit regulilor agrotehnice înaintate, s-a dezvoltat frumos. In fotografie, tov. ing. Stoicescu, șeful secției agricole raionale, împreună cu tov. Aurel Băciolu, președintele gospodăriei și inginerul agronom al gospodăriei tov. Ion Gerescu, cercetind plantele pentru a stabili cum s-au dezvoltat capitulele.

Exemplul G. A. C. din Sintana de Mureș

Recolte bogate de griu

Citind Raportul ținut de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al P.M.R., alți tov. Albert Matyas, președintele gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Sintana de Mureș, Regiunea Autonomă Maghiară, cît și tov. Adalbert Kocis și Lazăr Puni, primul, inginer agronom, iar al doilea, brigadier de cîmp la aceeași gospodărie, au discutat îndelung despre ceea ce au de făcut pentru ca gospodăria colectivă din Sintana de Mureș să obțină în anii care urmează recolte tot mai mari. Și, ca și toți colectiviștii din această comună, știu bine că de sporirea producției de cereale, mai ales de griu, și de porumb, depinde dezvoltarea tuturor ramurilor de producție ale gospodăriei colective și în special creșterea animalelor.

Dacă aruncăm o privire în urmă, vedem că gospodăria colectivă din Sintana de Mureș a obținut recolte bogate la toate culturile, ceea ce demonstrează că, hărnicii colectiviștilor de aici și-a bogată experiență în lucrarea pămîntului. Această experiență îi va ajuta să traducă cu succes în viață sarcinile trasate de partid în legătură cu sporirea producției agricole. Iată, în anul trecut, ei au obținut în medie 2.226 kg de griu la hectar, iar în anii 1957 și 1958, producția nu a fost mai mică de 2.000 de kg griu la hectar. Succesele acestea n-au fost întîmplătoare, ci s-au datorat în primul rînd faptului că pămîntul muncit în gospodăria colectivă, cu ajutorul mașinilor și tractoarelor statului, cu aplicarea regulilor agrotehnice, produce mult mai mult decît atunci cînd, fărîmițat în parcele, este lucrat cu plugul tras de boi sau de cai.

Anul acesta gospodăria colectivă din Sintana de Mureș are cultivate cu griu 129 de hectare. In planul de producție este prevăzută o producție de 3.300 kg griu la ha. Din primele constatări însă, cifra aceasta va fi depășită cu mult. Cărui fapt se datorește acest nou succes al colectiviștilor din Sintana de Mureș? Mai întîi trebuie arătată grija colectiviștilor de a însămînța griul după plante premergătoare bune și anume după leguminoase și prășitoare. Arătura a fost făcută de tractoare cu 20-25 zile înainte de însămînțare. Tot înainte de această lucrare, arătura a fost discuită cînd mai rămăseseră 4-6 zile pînă la începerea însămînțatului. In terenul bine arat și discuit, semănătorile au intrat (pe tarlaua după leguminoase) în a treia decadă a lunii septembrie, iar pe acea care fusese cultivată cu prășitoare semănatul a început spre sfîrșitul primei decade a lunii octombrie. Buna pregătire a terenului și însămînțatul în timpul optim, folosirea semînței de griu soi raionat, au constituit o grijă deosebită a colectiviștilor din Sintana de Mureș în munca și lupta lor pentru recolte bogate.

Primăvara, din timp, președintele, inginerul agronom, brigadierul de cîmp, au cercetat cu atenție starea semănăturilor în vederea executării unor lucrări absolut necesare. Astfel, toată tarlaua în suprafață de 129 hectare a fost grăpată, distrugîndu-se crusta formată și împiedecîndu-se evaporarea apei din sol. O altă lucrare executată în primăvară a fost tăvălugitul porțiunilor pe care griul a ieșit descuit din iarnă (cu rădăcinile la suprafață), după care s-a dat cu grapa stelată. In vederea obținerii unei producții nu numai sporite, ci și de calitate (numai bob și bob de griu) colectiviștii au avut grijă să plivească griul de două ori, distrugînd toate buruienile. De asemenea, recoltatul a fost executat în bune condițiuni, evitîndu-se pierderile de boabe. Producția obținută în acest an îndreptățește pe colectiviștii din Sintana de Mureș, nu numai să spere, ci să fie siguri că ceea ce și-au propus după Congresul al III-lea al P.M.R. și anume ca, să obțină în viitor cîte 3.000 kg de griu la hectar, va fi o realitate.

— Grija noastră este să asigurăm o cît mai sporită producție de cereale, mai ales de griu și porumb, așa după cum ne arată documentele Congresului al III-lea al partidului, spunea tov. Albert Matyas, președintele gospodăriei colective „Grivița Roșie" din comuna Sintana de Mureș.

S. RADU

Să asigurăm reușita acțiunii de însilozare a porumbului

(Urmare din pag. I-a)

grătare feresc nutrețul să fie călcat în picioare de animale.

In afară de asigurarea spațiului de însilozare trebuie luate din vreme măsuri pentru asigurarea utilajului de tocat și al vehicolelor folosite la transportul materialului din cîmp pînă la groapa de însilozare. Este necesar să fie revizuite și reparate toate tocătorile mecanice existente în gospodării, să se termine adaptarea pentru tocat a tuturor batozelor reformate și a celor propuse să fie folosite în acțiunea de însilozare.

Paralel cu aceste pregătiri tehnicienii și inginerii agronomi trebuie să urmărească zi de zi starea de vegetație a culturilor de porumb pentru siloz, astfel încît însilozarea să se poată executa în faza de coacere lapte-ceară, cînd plantele conțin cea mai mare cantitate de unități nutritive.

Recoltarea porumbului pentru siloz se va face cu combinele pentru siloz. Acolo unde nu sînt combine recoltarea porumbului pentru siloz se va executa manual și de la caz la caz cu secerătorile adaptate sau cu cositorile. Intrucît porumbul recoltat trebuie să fie tocat și însilozat în aceeași zi, este necesar să se coordoneze strînsul masei verzi din cîmp cu capacitatea tocătorilor. De asemenea, tocătorile existente trebuie folosite cu întreaga capacitate organizîndu-se din vreme lucrul în două schimburi pentru a nu rămîne porumb recoltat și neînsilozat de pe o zi pe alta.

Deoarece întreruperile dese și prelungite în acțiunea de însilozare produc alterarea părților superioare a nutrețului (mucegăire, gust neplăcut), în timpul așezării masei recoltate este cu desăvîrșire interzisă oprirea umplerii gropilor pînă la terminarea operației de însilozare.

Este important de subliniat faptul că pentru a se organiza cît mai bine căratul nutrețului recoltat din cîmp la silozuri trebuie folosite cît mai chibzuit atît forțele de muncă cît și mijloacele de transport. La însilozarea producției de porumb (cu știuleți cu tot) de pe suprafața de un ha, — în cazul cînd recoltarea se face manual — sînt necesari 7—8 oameni pentru tăiatul tulpinelor, 2 oameni pentru strînsul lor, 1—2 oameni la încărcatul căruței și 6—8 căruțe pentru transport. Pentru alimentarea tocătorii, așezarea și presarea nutrețului în siloz, este nevoie de încă 7—8 oameni.

Acestea sînt pe scurt cîteva din măsurile principale pe care trebuie să le asigure unitățile agricole de stat și cooperatiste pentru a însiloza anul acesta în condiții cît mai bune cantități sporite de furaje și a asigura animalelor pe timpul iernii o hrană abundentă și de calitate.

In gospodăriile de stat din regiunea Constanța

Pregătirile pentru însilozarea porumbului sînt pe terminate

Așa cum e și firesc în acest an gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța cresc mult mai multe animale decît în 1959. Pentru a le asigura o bună hrănire în timpul perioadei de stabulație, gospodăriile de stat au luat măsuri în vederea însilozării unor cantități sporite de furaje — și îndeosebi a cultivării și însilozării porumbului. In legătură cu această importantă acțiune ne-am adresat de curînd tov. ing. Șerbu Dan, directorul Trustului Gostat Constanța, cu care am avut următoarea convorbire:

— Ne aflăm în preajma începerii recoltării și însilozării porumbului. Vă rugăm să ne spuneți, tovarășe director, ce măsuri au fost luate pentru buna desfășurare a acestei lucrări?

— Mai întîi cîteva precizări de ordin statistic. Anul acesta au fost însămînțate 11.436 de hectare urmînd a se obține 274.326 de tone de porumb pentru siloz. Deosebit de aceasta am mai semănat în cultură dublă 782 de hectare, iar în miriște alte 800 de ha cu porumb siloz.

In scopul obținerii unei recolte bune lucrările de întreținere s-au executat la fel ca la porumbul pentru boabe. Trecînd la măsurile ce țin de pregătirea pentru însilozări, trebuie spus că s-au dat din vreme îndrumări concrete în ce privește curățirea și dezinfectarea silozurilor și gropilor. Pînă în prezent, această lucrare este executată în procent de 90 la sută.

— Dar cum stați cu utilajul necesar?

— Au fost reparate și puse în stare de funcționare toate cele 163 de tocători, 133 de mașini Lunden și 127 de mașini de tocat P2. De curînd, Departamentul gospodăriilor de stat ne-a mai repartizat încă 20 de tocători mecanice. Spre a asigura necesarul de utilaj în raport cu sarcinile de însilozare pe care le au fiecare unitate noi am luat și alte măsuri organizatorice. De exemplu, o tocătoare de la gospodăria de stat din Medgidia, care nu-i era necesară, a fost repartizată la G.A.S. Agigea, unde trebuie însilozate 8.000 de tone de porumb și unde se simte nevoie mare de mașini. In plus, 5 combine S-4 ce se află în gospodăriile de stat Cuza Vodă și „Dr. Russel" vor fi adaptate pentru tocatul porumbului siloz. Adaptările respective vor fi executate la C. M. Constanța. In unele gospodării de stat ca de pildă, la G.A.S. Agigea recoltatul și însilozatul porumbului siloz va începe în preajma datei de 2 august.

— Pînă în prezent ce cantitate de furaje s-au însilozat?

— Aproximativ 15.000 de tone cu lucernă, secară, mazăre, etc. La gospodăria de stat „Dr Alexandrov", de pildă, s-au făcut însilozări timpurii însumînd 2.130 de tone, la gospodăria de stat Stupina 1.304 tone, la gospodăria de stat Cobadin 627 tone etc.

AL. ION

Pentru 3000-3500 de litri de lapte pe cap de vacă, pentru sub un leu preț de cost per litru

In G. A. S.-urile din regiunea Galați sînt posibilități pentru o mai însemnată depășire a planului

Gospodăriile agricole de stat gălățene au luat din timp măsuri pentru realizarea sarcinilor de plan la producția de lapte. Astfel, în fiecare gospodărie, planul de producție a fost defalcat la începutul anului pe brigăzi, pe mulgători, pe cap de vacă furajată, iar în timp pe trimestre, luni și — pe alocuri — săptămîni. In cursul iernii s-au ținut cursuri de calificare la locul de muncă și s-a urmărit permanentizarea mulgătorilor. Prin introducerea carnetelor de crescătorie și a registrelor de matcă, s-a mărit eficiența supravegherii procesului de reproducție și de selecție, urmărindu-se să se mențină în exploatare numai vacile cu un potențial de producție ridicat.

Alături de aceste măsuri, un factor care a influențat mult sporirea producției de lapte a fost îmbunătățirea alimentației. Prin completarea rațiilor furajere cu fînuri de calitate și îndeosebi cu porumb siloz în timpul stabulației și cu nutreț verde administrat la iesle sau prin pășunare, în timpul verii, s-a reușit ca producția medie zilnică planificată pe cap de vacă furajată să fie depășită cu 20—35 procente la gospodăriile Petrești, „30 Decembrie", Țigănești, Vădeni, Ivești, și altele. In aceste gospodării trecerea vacilor de la stabulație la pășunare s-a făcut treptat, cu o pregătire judicioasă a organismului animal în vederea adaptării la noul mod de alimentare.

La locurile de pășunare s-au amenajat tabere de vară pentru adăpostirea animalelor și furajarea lor în caz de intemperii. Pășunatul se efectuează sistematic pe categorii de animale; tineretul este lotizat după vîrstă și sexe, iar vacile după stare fiziologică.

Datorită acestor măsuri gospodăriile agricole de stat din regiunea Galați au depășit producția globală planificată pe semestrul I cu 1.217 hl de lapte, livrînd statului peste plan în această perioadă 565 de hl de lapte.

Ar fi greșit să se creadă că în vederea îndeplinirii planului de producție la lapte s-a făcut tot ce a fost posibil de către gospodării și Trust. Realizările obținute în primele șase luni sînt sub posibilitățile create gospodăriilor gălățene. Aceasta o dovedește nefolosirea rațională a mijloacelor existente pentru mărirea continuă a producției de lapte și îmbunătățirea efectivului. Din cele 14 gospodării agricole de stat care au tauri din import, numai două folosesc taurii integral la reproducție prin însămînțări artificiale. Celelalte unități îi utilizează parțial. Bunăoară, la G.A.S. „Iosif Clisci" din 267 de monte executate în această perioadă numai 38 au fost executate de cei doi tauri de mare productivitate, iar la G.A.S. Măicănești din 170 de monte s-au executat numai 11 monte cu taurii din import. O altă dovadă, că nu în toate unitățile s-a acordat atenția cuvenită creării condițiilor de sporire a producției este scăderea producției medii de lapte pe cap de vacă furajată, în unele gospodării, în timpul pășunatului față de stabulație. Așa se prezenta situația la G.A.S. Lacul Sărat, Romanu, Balintești, Nazîru, Ștefan Furtună și Ion Sion. Ele nu folosesc pășunatul în măsură suficientă.

Așadar, depășirea numai cu 2 procente a planului semestrial la producția de lapte de către gospodăriile gălățene este o realizare ce nu cerea eforturi deosebite. Că de această depășire gospodăriile din regiunea Galați nu sînt mulțumite ne-o arată măsurile luate. Insilozarea în primele cinci luni a 3.125 de tone de trifoliene și mazăre și depozitarea a 2.627 de tone de lucernă fîn fac parte din aceste măsuri. Asigurînd astfel din timp baza furajeră, ele nu vor mai repeta situații ca cea de la G.A.S. Barboși care, anul trecut, administrau, din lipsă de nutreț, numai jumătate din rația de nutrețuri suculente și fibroase cuvenită vacilor.

Se înțelege că în semestrul al doilea al anului, avîndu-se în vedere experiența unităților fruntașe, a brigadierilor și mulgătorilor fruntași, unitățile, gospodăriile de stat gălățene vor folosi toate mijloacele pentru a depăși producția planificată cu un procent mult superior celui din primul semestru.

Ing. ENESCU GEORGE

Au polenizat suplimentar floarea-soarelui

Dintre culturile tehnice aducătoare de mari venituri bănești colectiviștilor din G.A.C. Săcele, regiunea Constanța, floarea-soarelui ocupă un loc de frunte.

In acest an colectiviștii din Săcele au însămînțat suprafața de 120 de ha cu floarea-soarelui și au aplicat lucrări de întreținere la timp și de bună calitate. Cunoscînd că polenizarea suplimentară mărește producția la hectar cu 200—250 kg de sămînță, anul acesta colectiviștii au trecut din vreme la polenizarea suplimentară a celor 120 de ha cu floarea-soarelui. Colectiviștii brigăzii nr. 1, brigadier Munteanu Constantin, au executat lucrări de foarte bună calitate și în termen. Colectivistele Burcea Oița, Ghionea F. Anica, Maria M. Prică, Pătruțoiu N. Maria, Munteanu C. Maria și alte colectiviste harnice din brigada nr. 1 au lucrat cu mult simț de răspundere. Din brigada nr. 3 s-au evidențiat Gurahan Joița, Gheorghe I. Maria, Uzum T. Elena, Bîlcă P. Gheorghe și Soare Ion.

Ing. I. PERSINARU
corespondent

La G. A. S. Urlați

Gospodăria agricolă de stat Urlați, raionul Cricov, și-a mărit ferma avicolă de la 10.000 de păsări la 24.000. In fotografie: îngrijitoarea Georgeta Bălan dînd rația de dimineață celor 1.500 de păsări pe care le îngrijește.

3.200 tractoare din S. M. T. în schimbul al doilea

Stațiunile de mașini și tractoare au executat pînă acum un volum de lucrări echivalent cu peste 1.000.000 hectare arătură normală, ceea ce reprezintă circa o pătrime din planul întregii campanii agricole de vară.

O atenție deosebită se dă în prezent treierișului și arăturilor adînci de vară. In vederea grăbirii ritmului acestor lucrări, în toate stațiunile de mașini și tractoare se extinde lucrul în două schimburi. Astfel, dacă în ultima decadă au lucrat în două schimburi 960 de tractoare, începînd cu această săptămînă numărul acestora crește la peste 3.200. Lucrul în două schimburi s-a extins îndeosebi în regiunile Craiova, București și Timișoara.

Cifre și fapte

● **Brigada piscicolă a gospodăriei colective din comuna Corbu de Jos, regiunea Constanța, a adus gospodăriei de la începutul acestui an și pînă acum un venit de peste 500.000 lei.**

● **In prezent colectiviștii din comuna Ștefan cel Mare, raionul Corabia, sînt pe terminate cu pregătirea celor 29 gropi-siloz în care vor însiloza cantitatea de 1.450 tone nutrețuri pentru hrana animalelor.**

● **Nu de mult, cei 27 bătrîni care nu pot munci din gospodăria colectivă „Horia Cloșca și Crișan", comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, au primit din fondul de 2 la sută al gospodăriei cîte 400 kg porumb, 200 kg griu și 400 lei.**

● **Colectiviștii din satul Văleni, raionul Lăpuș, au plantat în acest an pe terenurile pe care nu se pot cultiva cereale ori plante tehnice, o livadă de meri și peri în suprafață de 15 hectare.**

● **Gospodăria colectivă din comuna Hagieni, regiunea Constanța, a obținut acum în medie 2.800 kg de griu la hectar.**

Printr-o bună pregătire și administrare a furajelor:

Carne peste plan și însemnate economii de unități nutritive

Buza Gheorghe avea în plan să obțină de la lotul său de porci în perioada de îngrășare 6.946 de kg de spor creștere în greutate. A obținut 8.350 de kg. In plus de aceasta a economisit și 4.918 unități nutritive. Rezultatele lui sînt deci foarte bune. Cu toate acestea, la G.A.S. Teremia Mare nu ți se răspunde afirmativ la întrebarea: Este Buza fruntaș? Aceasta din pricină că alți îngrijitori din gospodărie au rezultate și mai bune. Banciu Nicolae, de exemplu, a întrecut sporul obținut de Buza peste plan cu exact 550 de kg și a economisit 6.696 de u.n.

Cum se explică aceste depășiri, care-s factorii — cauză? Care dintre ei este cel mai important?

Medicul veterinar cît și tovarășul Buschbacher Iosif, responsabilul îngrășătoriei de porci, socot că hrănirea rațională este principalul factor care asigură depășirea masivă a planului de creștere în greutate și economii de furaje. In privința hrănirii de altfel, gospodăria de stat Teremia Mare și-a format o experiență valoroasă. S-o relatăm pe scurt.

Grija pentru buna hrănire a porcilor începe la G.A.S. Teremia Mare odată cu recoltarea furajelor. La recoltare gospodăria alege știuleții necopți, șiștăviți sau cu alte defecte pe care îi depozitează separat de porumbul destinat furajării porcilor. Controlul la cules și la înmagazinare este urmat de un alt control la scoaterea porumbului din pătule. La fiecare control se elimină știuleții care nu sînt pe deplin sănătoși. Această grijă contrastează evident cu situația din unele gospodării care, socotind că porcii mănîncă porumbul oricum ar fi, îl depozitează neglijent.

Grija pentru buna păstrare a furajelor, a făcut să nu se înregistreze aici nici măcar cazuri răzlețe de intoxicație.

La G.A.S. Teremia Mare se acordă multă atenție nu numai calității dar și pregătirii și administrării furajelor. Deși din punct de vedere al productivității muncii metoda de hrănire uscată cu ajutorul automatelor este superioară, gospodăria preferă hrănirea umedă. Această metodă de hrănire mărește pofta de mîncare a animalelor și are încă și alte avantaje.

Gospodăria nu administrează furajele, inclusiv șroturile, decît măcinate și în amestec potrivit unor rețete întocmite pentru fiecare categorie de porci în parte. Amestecurile sînt pregătite de morari prin suprapunerea furajelor în straturi de o grosime determinată de cantitatea cu care fiecare furaj intră în amestecul respectiv. Prin secționare apoi, furajele se amestecă uniform.

Medicul veterinar și responsabilul crescătoriei acordă o atenție deosebită mărimii măcinișului. Sroturile, lucerna uscată, porumbul, orzul, ovăzul nu se mărunțesc sub 0,2 mm și nici nu se lasă mai mari de un mm. Mărunțite mai mult ele nu se umectează bine, formînd cocoloașe, uscate în interior, fapt ce scade procentul de digestibilitate. Lăsate mai mari de un mm furajele solicită mult efort cu masticarea lor și un timp mai lung de digerare, ceea ce le face mai puțin eficiente.

După măcinarea furajelor și întocmirea amestecurilor potrivit rețetarelor, pregătirea mai departe a hranei cade în sarcina îngrijitorilor. Ei iau furajele imediat ce sînt măcinate și le duc la bucătăria de preparare. Aci se umectează bine cu apă și — dacă există — cu zer sau supă de cal. La o parte furaj se pun 2,5 părți apă. Furajele stau umectate de la 6 pînă la 12 ore ca să se producă un început de fermentație care le face mai gustoase. Rația zilnică se dă în tainuri al căror număr variază în raport de greutate și, de sigur, de vîrstă. Grăsunii de 12—15 kg primesc 5 tainuri pe zi. Numărul acestora este redus la 4 și apoi, cînd porcii ajung la 30 de kg, la trei tainuri pe zi. Acest număr de tainuri se menține pînă la livrare.

In trecut porcilor mari li se dădea rația zilnică în două tainuri. Rezultatele erau însă mult mai slabe. Porcul — chiar crescut vara pe pășune — are stomacul mic, însă o digestie rapidă, care admite repetiția.

Pofta de mîncare a porcilor este stimulată, după cum am mai spus, prin furaje bine preparate și gustoase. G.A.S. Teremia Mare folosește pentru stimularea poftei de mîncare și reflexele condiționate. Inainte de fiecare masă îngrijitorii bat în niște șine de fier. Porcii care pînă atunci stau ca adormiți încep să se agite. Știu că le vine mîncarea. Aceasta sosește la 2 cel mult 3 minute după ce s-a bătut în șine.

Ca rezultat al hrănirii în felul arătat toți îngrijitorii de la G.A.S. Teremia Mare depășesc sporurile planificate de creștere în greutate și obțin kilogramul de spor cu un consum de unități nutritive mai mic decît cel planificat. La cei 1.740 de porci aflați în prezent în îngrășătorie, gospodăria a obținut în ultimul timp peste plan un spor de creștere în greutate de 14.798 de kg și o economie de 45.231 de u.n. Numai cu unitățile nutritive economisite, gospodăria poate produce un vagon de carne.

Ca urmare a acestor rezultate și prețurile de cost al cărnii produse este destul de redus, fiind mai mic decît cel planificat cu 1,53 lei. Din îngrășarea porcilor G.A.S. Teremia Mare va obține în acest an însemnate beneficii peste plan.

M. CALIANU

Oameni din gospodăria colectivă

FRUNTAȘII CENEIULUI

Dacă veneai în urmă cu vreo 15 ani la Cenei, ți-ar fi fost prezentați ca „oameni de vază ai satului", cîțiva bogătani, țanțoși și fuduli, cu cefele groase și buzunarele doldora: moșierul Cirin Sava, chiaburul Szekereș Coloman, moșierul Rotsing Matei și alții. Ei erau stăpînii Ceneiului; pe moșiile și la conacele lor lucrau robii romîni, maghiari, germani, sîrbi, bulgari croați; bogătanii făceau totul ca să-i învrăjbească între ei.

Du-te astăzi la Cenei. In centrul comunei te întîmpină, printre alte clădiri masive și aceea cu fațada în faianță verzuie, a gospodăriei agricole colective milionare „Drapelul Roșu". La intrarea în sediu se află un panou cu situația zilelor-muncă; acest panou îți va indica de îndată numele fruntașilor din sat.

Să-i cunoaștem pe cîțiva dintre cei mai buni, pe fruntașii fruntașilor.

MÈSZAROȘ BACI

Nu atît pentru a respecta bătrînețea începem cu Mèszároș Emeric, ci pentru că el este, ca să spunem așa, figura cea mai reprezentativă a Ceneiului. In trecut fost pălmaș, fără pic de avere, a muncit de cînd s-a pomenit copilandru pe moșiile bogătanilor din Cenei. Pălmași au fost și părinții și bunicii și străbunicii lui. După eliberare n-a fost eveniment mai important, începînd cu reforma agrară, continuînd cu primele alegeri libere, înființarea gospodăriei colective etc, la care comunistul Emeric Mèszároș să nu ia parte. Avea o casă grea, cu 12 copii.

— Crește și înflorește gospodăria, îi merge bine și lui Mèszároș, își zicea Emeric baci.

Și așa a și fost. An de an, gospodăria s-a dezvoltat, s-a mărit numărul membrilor, a crescut averea obștească. Familia lui Emeric baci era o familie vrednică, 12 brațe de muncă dintr-odată nu e lucru de șagă. Sînt 12 zile într-o zi. Asta, fără a mai socoti depășirile de normă. In cîțiva ani Emeric baci și-a cumpărat casă, și-a înjghebat o gospodărie frumoasă.

Intre timp feciorii s-au însurat, fetele s-au măritat. Azi, au și ei case noi și gospodării frumoase, iar pe deasupra i-au dăruit lui Mészároș baci, pînă acum, nici mai mult nici mai puțin decît... 24 de nepoți, care de care mai frumoși și mai ștrengari.

Familia lui Mèszároș, familia fostului pălmaș din tată în fiu, este astăzi fruntașă în Cenei. Anul trecut Mèszároș baci împreună cu Tereza, cea mai mică odraslă care își așteaptă, zi de zi, pețitorii, au făcut peste 300 de zile-muncă. Știind că gospodăria a împărțit în 1959 peste 35 de lei la ziua muncă (bani și produse), socotim că pețitorii vor găsi în casa lui Mèszároș nu numai o porumbiță de 18 ani, oacheșă și drăguță, dar și o fată harnică cu o frumoasă zestre, agonisită prin munca ei. N-au decît să dea roată flăcăii. Tereza își va alege de bună seamă pe cel mai harnic și mai inimos. Doar e fata lui Mèszároș baci, fruntaș al Ceneiului.

ȘEFUL DE ECHIPA

Ion Popovici e un bărbat în puterea vîrstei cu ochi negri și trup vînjos. A intrat în gospodăria colectivă la doi ani după înființare. S-a codit să intre de la început cu toate că nu odată Mészároș baci l-a îndemnat să nu mai stea pe gînduri. Popovici însă mai stătea în cumpănă.

In primul an gospodăria a mers cum a mers; dar în al doilea an Mészároș baci a adus acasă atîtea bucate, cît nu văzuseră cei de pe ulița lui niciodată. In aceeași seară Popovici a venit la bătrîn să-i arate cum să facă cererea.

De-atunci el a muncit cu sîrg în gospodărie. In fiecare an a fost fruntaș. Și-a cumpărat casă, mobilă. Anul trecut cu soția a avut 615 zile-muncă. Și nu e fruntaș numai pe ogor. La lecțiile cercului agrozootehnic, la experiențele făcute pe loturile demonstrative. Anul trecut fiecare brigadă, fiecare echipă și chiar fiecare om în parte a știut precis că, începînd cu munca de întreținere și terminînd cu recoltatul, vor lucra pe un loc bine stabilit. Fiecare brigadă, fiecare echipă, fiecare om în parte, a știut că, cu cît va lucra mai bine, recolta va fi mai bogată, iar din depășirea de plan, o anume parte, se va împărți colectiviștilor ca plată suplimentară.

Echipa lui Ion Popovici a fost în frunte. Cele 3 praștile la porumb, polenizarea artificială a florii-soarelui, plivitul ca și recoltatul grîului, au fost făcute în cele mai bune condițiuni. Planul de producție a fost depășit pe întreaga gospodărie cu 600 kg la hectarul de porumb, cu 200 la griu și cu aproape 3.000 la sfecla de zahăr. Colectiviștii au primit însemnate cantități de produse ca plată suplimentară. Mihai Urbea, cu soția, de pildă, a primit pentru depășire la sfecla de zahăr 2.345 lei și 67 kg zahăr, Radislav Mincin, cu familia, 4.102 lei și 117 kg zahăr. La porumb, s-a dat colectiviștilor ca plată suplimentară 50 la sută din depășirea de plan. Aici s-au evidențiat Milativ Matei, care a primit 1.084 de kg și Milov Martinov care a luat 1.284 kg. Ion Popovici, șeful de echipă, a primit el însuși ca plată suplimentară 358 kg griu, 1.378 kg porumb și 15 kg zahăr.

— Bun băiat, muncitor! De aceea l-am și primit în rîndurile candidaților de partid, spune despre el cu mîndrie Meszaroș baci.

INGINERUL

Eugen Maxim nu s-a născut în Cenei. A venit aici, împreună cu Elvira, soția lui, în 1954, repartizați de Institutul Agronomic din Timișoara. Ea, la Gostat, el la G.A.C. Cine nu-și amintește de tinerelul blond, înalt și slăbuț, care a intrat pe poarta gospodăriei acum 6 ani. Dar pe cît era de slăbuț, pe atît era de energic și entuziast. Voia să facă totul dintr-odată. Și construcții pentru animale, și asolamente, și perdele de protecție și casă-laborator... In fiecare seară îi aduna la el în birou pe brigadieri și șefii de echipă. Il necăjea faptul că în brigăzi mai erau încă fluctuații, că oamenii nu-și aveau un teren permanent în muncă și că se mai lucra la întîmplare, după metode vechi. Inginerul a început cu organizarea terenului. A plantat perdele de protecție, a înființat cercul agrozootehnic. Dar, colectiviștii nu se arătau prea entuziasmați de planșele și desenele lui de pe tablă. Abia după înființarea loturilor demonstrative, cînd oamenii au început „să vadă cu ochii", lucrurile s-au schimbat.

Astăzi visurile cu care inginerul Eugen Maxim a intrat pe poarta gospodăriei colective s-au realizat în mare parte: asolamente, construcții trainice, casă-laborator. Toate astea s-au făcut cu sprijinul comuniștilor, a oamenilor înaintați ai gospodăriei, ca Rada Popovici, Butil Mihai, Ladislav și Emeric Meszaroș, ca Popovici Ion și alții.

Și visurile inginerului Maxim continuă să se realizeze... In 1960 gospodăria își va mări numărul animalelor. La sfîrșitul anului se va ajunge la un număr de 150 vaci cu lapte, cu o producție de 2.500 l pe cap de vacă furajată, (pentru toate animalele gospodăriei au fost planificate 2.206 tone nutreț însilozat); 90 scroafe și 800 de porci pentru îngrășat; 1.700 de gîște; apoi noi construcții: un grajd, o îngrășătorie de porci, 2 silozuri etc.

Visurile lui Eugen Maxim continuă să se realizeze. Gospodăria colectivă are încredere în tînărul ei inginer care și-a dovedit cu prisosință priceperea, talentul și hărnicia.

Oamenii l-au trecut și pe el în rîndul fruntașilor Ceneiului, regiunea Timișoara.

STELA NEAGU

Din Uniunea Sovietică

Mînă în mînă cu ştiinţa

M. Kozlov

Colhozul „Lenin" din regiunea Kiev devine cu fiecare an tot mai bogat. Pe pămînturile nisipoase ale Polesiei ucrainene, colhoznicii obţin recolte frumoase de grîu, porumb, cartofi şi alte culturi. Cît de mult a crescut producţia la hectar ne arată următoarele cifre: In anul 1954 aici se obţinea în medie cîte 1.200 kg de grîu la hectar, iar anul trecut s-au realizat 2.920 kg la hectar. Recolta de orz a crescut în această perioadă pînă la 2.800 kg, a meiului de la 1.100 kg la 2.400 kg, a cartofilor de la 12.500 la 22.800 kg. In acest colhoz îi prieşte bine şi porumbului. Chiar în anul trecut, care a fost secetos, producţia a ajuns la peste 4.000 kg boabe la hectar.

Ce anume a făcut să crească producţia la hectar?

— In primul rînd legătura strînsă cu ştiinţa, cu experienţa înaintată, ne spune Vasile Lozenko, preşedintele colhozului. In satul nostru vin deseori savanţi de la Institutul Agronomic al Ucrainei. Ei au studiat terenul, au stabilit particularităţile solului în diferite sectoare şi au ajutat colhoznicilor să elaboreze un sistem ştiinţific de organizare a gospodăriei. Cea mai mare atenţie în legătură cu aceasta a fost acordată asolamentelor. Sfătuiţi de oamenii de ştiinţă, noi am introdus următoarele asolamente: trei asolamente de cîmp, dintre care primul şi al doilea sînt asolamente de opt ani cu ierburi perene şi unul de cinci ani — sideral. Concomitent, au fost introduse trei asolamente furajere.

Oamenii de ştiinţă le-au explicat colhoznicilor că dacă se aplică corect asolamentele, înseşi plantele contribuie la îmbunătăţirea proprietăţilor solului, îl îmbogăţesc în substanţe nutritive şi astfel sporesc mult fertilitatea pămîntului. In condiţiile din colhozul „Lenin" s-au dovedit a fi folositoare mai ales lupinul şi ierburile perene care lasă în urma lor multe substanţe organice. Acestea au fost incluse în componenţa tuturor asolamentelor. Lupinul, cultivat în ogor negru, produce 15—20.000 kg de masă verde la hectar, iar otava lui, după ce e arată, înlocuieşte aproximativ treizeci de tone de bălegar.

Aplicînd un sistem ştiinţific de organizare a muncii, colhoznicii au revizuit structura suprafeţelor însămînţate. Au fost extinse culturile care în condiţiile naturale respective se vădesc a fi cele mai productive.

Schimbări esenţiale au avut loc şi în sistemele agrotehnice. Să luăm, de exemplu, grîul de toamnă. Sfătuiţi de oamenii de ştiinţă, colhoznicii au început să-l semene după porumb, cartofi şi borceag. Semănatul se face în decada a treia din august şi în prima decadă din septembrie. Experienţa a arătat că în condiţiile existente în colhozul „Lenin", semănatul mai înainte sau după această epocă provoacă o pierdere pînă la 600 kg boabe la hectar. Colhoznicii seamănă grîul în rînduri dese. Norma de semănat, de 180 kg la hectar la început şi de 200 kg la sfîrşit, asigură desimea normală a plantelor.

Ingrăşămintele minerale sînt încorporate odată cu cultivaţia, înaintea însămînţării. La începutul primăverii se încorporează îngrăşăminte suplimentare. Unele îngrăşăminte chimice se administrează şi în timpul semănatului grîului, în rînduri. Experienţa a dovedit că superfosfatul dat în astfel de condiţii micşorează cu o dată şi jumătate gradul de rărire a semănăturilor şi sporeşte recolta la hectar cu aproximativ 200 kg. Dacă se încorporează însă o normă completă de îngrăşăminte (azot, fosfor, potasiu) sporul de recoltă creşte pînă la 400 kg/ha.

Porumbul este semănat în colhoz după grîul de toamnă, rădăcinoase şi cartofi. Primăvara, în timpul cultivaţiei se încorporează cîte zece tone de mraniţă la hectar, cîte 200 kg de apă amoniacală, sare potasică, precum şi 300 kg de superfosfat. Cînd apar primele frunzuliţe, pe toate semănăturile se aplică din nou cîte 200 kg de apă amoniacală la hectar.

In colhoz a crescut în mod remarcabil şeptelul. Crescătorii de vite au început să facă aşternutul pentru animale nu numai în staule, ci şi în ocoalele de lîngă grajduri, ca şi în taberele de vară pentru păscutul vitelor. Urmînd sfatul savanţilor, colhoznicii au început să încorporeze în sol pe o scară mult mai largă composturi de turbă cu bălegar, amestecate cu îngrăşăminte minerale.

Cunoscînd bine proverbul „Ce semeni, aceea culegi" colhoznicii au acordat o mare atenţie culturii seminceelor. Materialul pentru semănat este acum de calitate din ce în ce mai bună. Dacă înainte grîul cultivat era din diferite soiuri, acum s-a trecut îndeosebi la semănarea grîului din soiul Belotţerkovski. Acest soi de curînd creat s-a dovedit a avea cea mai mare productivitate pe pămînturile colhozului. Colhoznicii au primit de la Institutul Agronomic al Ucrainei hibrizii de porumb de bună calitate, Kievski timpurii şi Kievski — 3. In prezent, aceşti hibrizi se seamănă în colhoz.

In colhozul „Lenin" ca şi în celelalte colhozuri din Ucraina sînt folosite numeroase maşini din cele mai variate. Maşinile ară, seamănă, string recolta, alimentează fermele cu apă, mulg vacile, prepară nutreţul şi efectuează o serie de alte lucrări.

Folosirea mijloacelor tehnice în colhoz s-a îmbunătăţit simţitor după venirea şi stabilirea definitivă în colhoz a inginerului Evgheni Lişciuk. El a organizat învăţămîntul mecanizatorilor, a introdus graficul reparării maşinilor şi al întreţinerii lor tehnice. In prezent, oricare dintre mecanizatorii colhozului poate lucra nu numai pe tractoare de diferite mărci, dar şi pe orice fel de combine.

— Pretutindeni, atît pe ogoare cît şi la ferme, ne spune Evgheni Lişciuk, noi ne străduim să trecem cea mai mare parte a muncilor în sarcina maşinilor. Acolo unde nu avem suficiente mijloace tehnice, inventăm singuri diferite dispozitive. Să luăm, de exemplu, depozitarea bălegarului. Inainte colhoznicii îl încărcau cu lopeţile în camioane şi îl descărcau tot manual. Noi am hotărît să mecanizăm această operaţie cu volum mare de muncă. Am ataşat tractorului în faţă o lopată — buldozer, iar în spate o lopată pentru încărcarea bălegarului. Lopeţile sînt acţionate hidraulic, iar camionul este gata încărcat cu bălegar în numai trei minute. Am făcut şine suspendate de la grajduri la depozitele de bălegar, am construit elevatoare pentru vagonete, colectoare pentru mustul de bălegar. Ingrăşămintele organice sînt depozitate în tot cursul anului.

Prin aplicarea sistemului cultivării pămîntului după metode ştiinţifice fiecare colhoznic vede acum cît de bogate sînt roadele pe care le aduce legătura cu ştiinţa.

Un singur muncitor îngraşă 4000 de porci

In Letonia, datorită răspîndirii noului sistem de îngrăşare a porcilor propus de Anton Bartulis, muncitor în sovhozul „Katenieki", Erou al Muncii Socialiste, se obţine un randament economic evaluat la zeci de milioane ruble. Anul trecut el a îngrăşat singur peste 2.000 de porci, iar anul acesta a hotărît să dubleze numărul porcilor îngrăşaţi de el.

Această înaltă productivitate a muncii, fără precedent în Letonia, a fost obţinută prin mecanizarea complexă a lucrărilor la ferme. Astfel la ferma de porci unde lucrează Bartulis au fost instalate o adăpătoare şi hrănitoare automate, căi suspendate pentru transportarea furajelor. Curăţirea încăperii se efectuează printr-o metodă hidraulică. Toate acestea permit unui singur om să îngrijească de un foarte mare număr de porci.

R. D. Germană

O maşină cu tracţiune mecanică pentru împrăştierea îngrăşămintelor

Uzină constructoare de maşini agricole „Fortschritt" din Neustadt a început producţia maşinii de tip „D 352" cu ajutorul căreia se împrăştie automat îngrăşămintele pe cîmp. Maşina este instalată pe o remorcă de tractor de patru tone. Mecanismul de împrăştiere este acţionat de la priza de putere a tractorului.

Pe platforma remorcii se află un transportor cu bandă cu ajutorul căruia îngrăşămîntul este transportat spre partea din spate către cele două tambure de împrăştiere dispuse unul deasupra celuilalt.

Cu ajutorul maşinii „D 352" orice fel de bălegar este bine mărunţit şi împrăştiat în mod uniform. Datorită unui dispozitiv de reglare se poate obţine orice densitate de împrăştiere. Axul cardanic este bine protejat pe întreaga lungime, bine îmbinat prin rulmenţi cu bile, ceea ce exclude orice posibilitate de accidente. Atît maşina, cît şi tractorul sînt prevăzute cu cuplaj rapid, care permite cuplarea şi decuplarea uşor şi comod.

POPOARELE CER:

Să înceteze uneltirile împotriva păcii!

Guvernul Germaniei occidentale a întreprins în ultima vreme, o serie de acţiuni care contribuie în mod nemijlocit la încordarea în relaţiile internaţionale. Practicînd o politică revanşardă şi provocatoare, belicoasă, Adenauer şi acoliţii lui fac tot ce le stă în putinţă pentru a împiedica unificarea Germaniei pe cale paşnică şi rezolvarea problemei Berlinului occidental.

Unul dintre actele provocatoare săvîrşite de guvernanţii de la Bonn este extinderea asupra Berlinului occidental a legii R.F.G. cu privire la emisiunile de radio. Potrivit acestei legi, parlamentul Germaniei occidentale a hotărît să fie creat în Berlinul occidental un consiliu de supraveghere, care să controleze emisiunile de radio pentru Germania şi Europa.

După cum se ştie, Berlinul occidental nu face parte din teritoriul Germaniei occidentale, ci din cel al Republicii Democrate Germane. Incercînd să aplice aci, legile care se află în vigoare în Germania occidentală, înseamnă că guvernul de la Bonn ridică pretenţii făţişe asupra Berlinului occidental. Aceasta constituie un act care nu poate fi socotit decît o provocare grosolană.

Acţiunile provocatoare ale Bonn-ului nu s-au oprit aici. De curînd au fost descoperite şi alte fapte care dau în vileag intenţia guvernului de la Bonn şi a puterilor occidentale, de a include Berlinul occidental în planurile de înarmare ale Bonn-ului. Astfel, în ziua de 21 iulie 1960, în jurul orei 22,30 un autocamion încărcat care venea din Berlinul occidental a încercat să treacă prin punctul de frontieră de control Drewitz. La controlul făcut de organele vamale ale R.D. Germane, s-a constatat că cămionul transporta piese speciale de construcţie, folosite de obicei de armata vest-germană. Potrivit declaraţiilor făcute de unii martori din Berlinul occidental, firma de transporturi „Arnold Krüger" din acest oraş se ocupă de mult timp cu transportarea de materiale destinate unor obiective militare ale armatei vest-germane.

Telegramele Agenţiei de presă A.D.N. din 31 iulie anunţă că funcţionarii pazei de frontieră din Germania occidentală au întreprins, în ultima vreme, numeroase provocări la frontiera Republicii Democrate Germane. La 25 iulie, în apropiere de Bräunrode, a apărut un tînăr care a încercat să-i provoace pe funcţionarii poliţiei de frontieră a R. D. Germane. Provocări grosolane au mai fost săvîrşite şi la Ketten — Gotthards, la Witzenhausen precum şi în alte părţi.

Toate aceste provocări sînt strîns legate de politica dusă de guvernanţii de la Bonn susţinuţi de statele organizate în N.A.T.O. Nu de mult, Joachim Steppat, marinar la baza militară maritimă din Kiel a trecut în R.D. Germană, declarînd că el nu este de acord cu politica revanşardă a guvernului de la Bonn. Trecînd în R.D. Germană, acest marinar a adus cu sine şi cîteva ordine cu menţiunea „N.A.T.O. secret". El a declarat că două treimi din flota militară maritimă a R.F.G. au fost transferate în regiunea Mării Baltice, „în scopuri exclusiv ofensive".

Nu de mult, organele securităţii din R.D.G. au descoperit lîngă Karl — Marxstadt un grup de membri ai misiunii militare americane, care se îndeletniceau pe ascuns cu „precizarea" hărţilor statelor majore ale armatelor lor. La şeful misiunii militare engleze, generalul de brigadă Pakkard, au fost confiscate 122 de hărţi topografice militare ale teritoriului R.D.G. printre care şi 50 hărţi tipărite în S.U.A. în anul 1959. In afară de acestea, numeroase alte dovezi confirmă că, într-adevăr, toate pregătirile făcute de către cercurile conducătoare militariste din occident nu au nimic comun cu apărarea, ci dimpotrivă.

In legătură cu extinderea legii R.F.G. privitoare la emisiunile de radio asupra Berlinului, Ministerul Afacerilor Externe ale U.R.S.S. a adresat Ambasadelor S.U.A., Marii Britanii şi Franţei la Moscova, cîte o notă de protest. In aceste note, guvernul sovietic aminteşte că Berlinul occidental nu a făcut şi nu face parte din componenţa teritoriului de stat al Germaniei occidentale şi că U.R.S.S. nu a recunoscut şi nu recunoaşte nici un fel de legi şi hotărîri ale autorităţilor R.F.G. privitoare la Berlinul occidental. Guvernul sovietic arată că el s-a pronunţat şi se pronunţă pentru reglementarea de comun acord a problemei Tratatului de pace cu Germania şi pentru rezolvarea pe această bază a problemei Berlinului occidental. Totodată, prin notele sale, guvernul sovietic arată că guvernele S.U.A., Marii Britanii şi Franţei, care poartă răspunderea pentru situaţia din Berlinul occidental, nu trebuie să admită nici un fel de acţiuni care ar complica situaţia din Berlin şi ar crea noi piedici pe calea spre o asemenea reglementare de comun acord.

Acţiunile provocatoare ale guvernului de la Bonn sînt cu atît mai îngrijorătoare, cu cît se ştie că în această privinţă este sprijinit şi încurajat de puterile occidentale. La 25 iulie, bunăoară, M. Debre, primul ministru al Franţei, a declarat în Adunarea Naţională că nu e adevărat că guvernul de la Bonn duce o politică militaristă, revanşardă, şi că Adenauer şi oamenii lui ar duce, chipurile, o politică de pace.

După domnul Debré, pretenţiile revanşarde ale Bonn-ului de a schimba harta Europei în favoarea R.F.G. constituie o contribuţie la cauza păcii. După domnul Debré, politica Bonn-ului de încurajare a organizaţiilor fasciste constituie, de asemenea, o contribuţie la cauza păcii.

Nu ştie oare domnul Debré că întorcîndu-se din S.U.A. ministrul de război al Germaniei occidentale Strauss a declarat că: „După ce vor fi realizate planurile înarmării Bundeswehrului, aprobate în prezent de Statele Unite, în 1962, Moscova se va afla din nou în raza de acţiune a armei germane?". Sau dacă ştie aceasta, o socoteşte domnul Debré o contribuţie la cauza păcii? O contribuţie la cauza păcii sînt oare şi înţelegerile care au survenit între Debré şi Adenauer privitoare la Algeria şi Africa pe de o parte şi privitoare la Berlin şi frontiera pe Oder-Neisse", pe de altă parte?

Intreaga omenire doritoare de pace socoteşte că nu numai politica dusă de Adenauer, dar şi declaraţia lui Debré şi multe alte fapte săvîrşite de autorităţile occidentale sînt în flagrantă contradicţie cu dorinţa de pace a popoarelor.

Partizanii păcii din toată lumea cer cercurilor conducătoare occidentale să înceteze provocările împotriva ţărilor socialiste şi uneltirile împotriva păcii. Popoarele îi avertizează pe amatorii unui nou pîrjol că trebuie să înceteze jocul primejdios pe marginea prăpastiei, dacă nu vor să se prăbuşească în adînc.

Lupta dreaptă a poporului congolez va fi victorioasă

Situaţia în Congo se menţine încordată. O. Orestov, corespondentul la Leopoldville al ziarului „Pravda", scrie că congolezii sînt îndeosebi neliniştiţi de soarta armatei naţionale. La o întrebare a lui Orestov, un reprezentant al O.N.U. i-a răspuns „că trupele O.N.U. întîlnindu-se cu trupele armatei congoleze „le conving" să depună armele, dar tot ele „conving" trupele belgiene să părăsească Congo fără a depune armele".

Incurajate făţiş de cei care ar trebui să vegheze la îndeplinirea rezoluţiilor Consiliului de Securitate al O.N.U., nu-i de mirare că trupele belgiene nu se grăbesc să părăsească teritoriul tînărului stat african. Inşişi reprezentanţii ai O.N.U. recunosc că trupele belgiene nu s-au retras din toate oraşele în care staţionau. Dar nici oraşele din care s-au retras nu sînt scutite de ameninţarea lor fiindcă, părăsindu-le trupele belgiene s-au stabilit în sate aflate la 20—30 km. depărtare de aceste oraşe.

Oriunde se află, militarii belgieni deschid focul împotriva soldaţilor congolezi şi a populaţiei civile. In scrisoarea adresată recent lui Dag Hammarskjoeld secretar general al O.N.U., Patrice Lumumba, prim ministru al Republicii Congo, arată că mii de cetăţeni congolezi au fost împuşcaţi în localităţile Kipusi, Bukama, Manono, Kabalo, Albertville, Kamina etc. La rîndul lor, arată Lumumba, colonialiştii europeni ucid pe toţi congolezii care apar singuri pe şosea". In scrisoarea susamintită, Lumumba se ocupă şi de situaţia bogatei provincii Katanga, arătînd că trupele belgiene, masate în această provincie au determinat cu forţa pe conducătorii din Katanga să proclame independenţa provinciei.

O intensă acţiune duc colonialiştii belgieni pentru dezorganizarea activităţii statului. Specialiştii belgieni îşi părăsesc în continuare posturile comiţînd vaste acţiuni de sabotaj. Aşa, de pildă, ei au încercat să scoată din uz postul de radiodifuziune din Leopoldville, tăind trei cabluri ale acestuia.

Deşi se bucură de sprijinul unei părţi a trupelor O.N.U. şi al unor reprezentanţi ai O.N.U. în Congo, deşi are în spatele său N.A.T.O., care a sprijinit direct agresiunea împotriva Congo-ului, Belgia va fi obligată fără doar şi poate să-şi înceteze agresiunea. Toţi oamenii cinstiţi din lume sprijină curajoasa luptă pentru independenţă şi integritate teritorială a poporului congolez. Sub presiunea opiniei publice mondiale, O.N.U. trece în momentul de faţă la măsuri mai hotărîte. Hammarskjoeld s-a deplasat la Leopoldville. El a conferit în două rînduri cu Ralph Bunche, secretar general adjunct al O.N.U., şi cu A. Cizenga, vicepreşedintele guvernului congolez. In comunicatul dat publicităţii după întîlnirea lor, se anunţa înfiinţarea unor comisii congoleze pentru aplicarea celor două rezoluţii ale Consiliului de Securitate. Comisia va fi prezidată de primul ministru Patrice Lumumba sau de locţiitorul său. După cum remarca Kashamura, ministru în guvernul congolez, formarea comisiei este unica acţiune întreprinsă de O.N.U. de la începerea discutării problemei congoleze.

Conducătorii Republicii Congo sînt adînc recunoscători Uniunii Sovietice. Ei ştiu că dacă colonialiştii belgieni au început să bată în retragere, iar O.N.U. să treacă la măsuri concrete de curmare a agresiunii, acestea se datoresc marelui sprijin politic, moral şi material pe care Ţara Sovietelor l-a acordat Congoului. Intr-un interviu acordat corespondentului agenţiei TASS la Washington, Lumumba a declarat: „Uniunea Sovietică a fost singura mare putere a cărei poziţie a corespuns întrutotul aspiraţiilor poporului nostru". In continuare Lumumba mulţumeşte Uniunii Sovietice şi tov. Hruşciov personal pentru ajutorul acordat statului Congo. Această declaraţie făcută în chiar capitala S.U.A. este deosebit de grăitoare. Această declaraţie confirmă încă odată că Uniunea Sovietică, vajnică apărătoare a păcii, este totodată un scut al apărării independenţei popoarelor care sfarmă lanţurile colonialismului.

In sudul însorit al Italiei

Un grup de gazetari de la revista burgheză „Espresso" ,a hotărît să cerceteze viaţa ţăranilor din sudul Italiei. Aşa cum o face de cîţiva ani scriitorul şi gazetarul Danilo Dolci, care pentru crudele adevăruri spuse a fost trimis de guvernanţii neofascişti ai Italiei de cîteva ori la puşcărie. Aceşti gazetari au străbătut satele Calabriei, Sandinei şi Siciliei. Ei au publicat rezultatul peregrinărilor de cîteva luni fără să tragă însă concluziile fireşti: condamnarea politicii guvernului italian faţă de ţărănime. Cu toate acestea, articolele scrise de aceşti gazetari sînt documente puternice demascatoare, dovedind astfel că adevărul răzbate şi dincolo de intenţia celui ce-l rosteşte.

Ce mănîncă, cum doarme, cît cîştigă ţăranul din regiunile sudice italiene aflaţi la cheremul marilor proprietari de pămînturi?

Ţăranii despre care e vorba sînt fie mici crescători de vite în Sardinia, fie agricultori ruinaţi în Calabria şi Apulia. Indiferent de ocupaţia lor, viaţa şi soarta le este asemănătoare.

Satul Loculi din regiunea sardiniană Baroni, reprezintă o îngrămădire de pietre în vîrful unui deal. Acolo trăiesc 640 de oameni. In registrele primăriei sînt trecute animalele şi loturile proprietăţi ale locuitorilor. Impărţind venitul global obţinut din această proprietate la cei 640 locuitori din Loculi rezultă suma de 23.300 lire. Dacă se adaugă cîteva mii de lire cîştigate muncind la amenajarea drumurilor se ajunge la o cifră medie de 28.000 lire anual. Ce înseamnă această cifră ne putem da uşor seama, dacă ştim că minimum de trai e socotit oficial la 60.000 lire lunar pentru o familie de patru persoane! Gazetarul care a vizitat această regiune nota cu amărăciune: „Un om trăieşte, mănîncă, doarme, se îmbracă, se căsătoreşte, aduce copii pe lume, se tratează de artrită sau tuberculoză (bolile care fac ravagii în această regiune n.a.) iar uneori pleacă în război pentru aceşti 28.000 lire".

Trei sferturi din populaţia adultă a acestor aşezări e alcătuită din mici crescători de vite. Hrana lor mizeră este astfel alcătuită: zilnic o bucată de pîine veche cu brînză în decursul întregului an, cu excepţia cîtorva duminici şi sărbători mari. Lapte foarte rar, deoarece ei sînt obligaţi să-l vîndă negustorului din orăşelul cel mai apropiat în schimbul macaroanelor şi altor produse necesare membrilor de familie care stau în sat. Carne — de 5—6 ori pe an, atunci cînd moare o oaie fie de boală fie în urma unui accident. Deseori masa lor de prînz este formată din ceapă sau cartofi furaţi de pe cîmp; uneori chiar din iarbă — un fel de mărar sălbatec care creşte pe dealuri şi este cunoscut aici sub denumirea de „mulatta".

Familiile păstorilor n-au nici ele o viaţă mai bună. Trăiesc în locuinţe alcătuite dintr-o cameră cu pereţi din pietre necioplite legate cu lut. Fereastra, dacă există, reprezintă o gaură făcută în perete cu ajutorul tîrnăcopului şi e acoperită cu o scîndură.

In partea continentală a Italiei, între masivul Gran Sasso şi culmea Faro, trăiesc cîteva milioane de italieni ca într-un adevărat lagăr de concentrare fără nici un fel de legătură cu lumea exterioară. Aici mizeria nu este numai de ordin economic ci o stare fizică şi morală a oamenilor şi a locurilor. Nu mai este posibilă nici un fel de comparaţie deoarece aceste meleaguri nu au nici un fel de contact cu civilizaţia contemporană, contact mai posibil în cocioabele groaznice din Napole şi Palermo. Intre Gran Sasso şi culmea Faro de-a lungul întregului lanţ muntos al Apeninilor la o distanţă de sute de kilometri, se întinde împărăţia mizeriei, în însăşi centrul Italiei.

Aproape 2 milioane şi jumătate de italieni trăiesc aici ca într-un uriaş lagăr de concentrare ce ocupă în total o suprafaţă de aproape 2 milioane hectare de pămînt agricol situat la o altitudine între 500 şi 2.000 metri. Locuitorii acestei regiuni care a primit denumirea de „sudul interior" sînt ţinuţi într-o totală înapoiere: ei nu ştiu ce înseamnă telefon, radio, televiziune, cinematograf. Aici nu există căi ferate, spitale, nu există şcoli.

Punctul cel mai sudic al acestei uriaşe regiuni din munţii Apenini este regiunea Aspromonte. Mîncarea locuitorilor din aceste regiuni este la fel de mizeră ca şi aceea a păstorilor şi agricultorilor din Sardinia. Dimineaţa pîine cu ardei roşu pe care-l mănîncă toată lumea, inclusiv copiii. La prînz o supă din mazăre şi cicoare sălbatică fără nici un adaos. Seara se mănîncă rece supa de la prînz. Aici nu se ştie ce este carnea de vită. Viaţa în multe aşezări ale regiunii este extrem de primitivă. Din cauza lipsei de străzi aici nu există vehicule cu roţi iar copiii din satul Rogudi de pildă află despre existenţa roţii numai din povestirile unicei învăţătoare din şcoala elementară a aşezării.

Concluzia la care a ajuns grupul de gazetari care a vizitat regiunea sudică a Italiei este aceea că de 85 de ani, din vremea în care alţi gazetari au organizat o vastă cercetare în Italia de Sud situaţia nu s-a schimbat. Ca şi acum 85 de ani, multe milioane de italieni trăiesc cîte 8—10 oameni într-o cameră, într-o înghesuială şi murdărie de nedescris. Ca şi acum 85 de ani ei se hrănesc cu pîine, ceapă, ardei, măsline şi uneori macaroane fără nici un fel de adaos. Ca şi acum 85 de ani guvernul le nesocoteşte năzuinţele şi de aceea singura speranţă de schimbare o aşteaptă de la lupta pe care o duc acum sub conducerea Partidului Comunist Italian. Aici, pe întregul front al sudului mizer, ţărănimea a pornit lupta crîncenă pentru pămînt şi pîine, împotriva cercurilor conducătoare italiene care sprijină pe exploatatorii ţărănimii. Fără îndoială că victoria va fi a lor, a acestor ţărani goi, flămînzi şi înapoiaţi, pentru că năzuinţele lor merg în pas cu mersul istoriei.

AL. GIRNEAŢA

Negru *pe* alb

Tribunalul din Kempten (Republica Federală Germană), compus din foşti judecători nazişti, a achitat pe doi criminali de război.

Cînd s-a pronunţat sentinţa,
Au văzut chiar şi novicii
Că în boxă-s acuzaţii
Şi-n fotolii sînt... complicii!

SPORT

Asociaţii sportive fruntaşe

Frumoasa activitate pe care o desfăşoară membrii asociaţiei sportive „Drapelul Roşu" a gospodăriei agricole colective cu acelaşi nume din Salonta este apreciată în tot raionul şi chiar în regiunea Oradea. Această asociaţie sportivă (preşedinte N. Lucan) are secţii de fotbal, cu echipă în campionatul regional, volei, box, şah, tenis de masă, tir şi baschet. Membrii asociaţiei sportive din Salonta participă la mai toate competiţiile organizate pe plan raional şi regional, obţinînd rezultate remarcabile.

In special, trebuie să subliniem activitatea organizată şi planificată pe care o desfăşoară consiliul de conducere al asociaţiei. Aici există o evidenţă clară a membrilor, un calendar al competiţiilor cu un plan defalcat pe etape, o evidenţă a concursurilor sportive, etc. Fiecare membru din consiliul de conducere are repartizată cîte o secţie, de care răspunde. De asemenea, mai trebuie arătat că membrii din conducerea asociaţiei practică cîte o disciplină sportivă, ceea ce constituie un imbold pentru tinerii din Salonta.

Recent au fost organizate întreceri pentru trecerea normelor G.M.A., pe care le-au trecut un număr de 60 concurenţi, ca şi întreceri pentru cucerirea insignei de „campion al asociaţiei sportive". care au fost cîştigate de aproape 100 de tineri. Cu acest prilej au fost înscrişi încă 98 de membri, astfel, că în prezent asociaţia numără 302 membri, cărora li s-au înmînat carnete de U.C.F.S.

Acum membrii asociaţiei sportive „Drapelul Roşu" se pregătesc să susţină o serie de întîlniri cu diferite echipe din comunele şi satele învecinate.

Despre unele aspecte de indisciplină şi nerespectarea regulamentelor în competiţiile sportive

Asociaţiile sportive din mediul sătesc au dovedit în ultimul timp o preocupare mai mare pentru buna pregătire a echipelor şi sportivilor care participă în campionatele raionale, regionale, ca şi la competiţiile de masă. Acest lucru a făcut ca rezultatele înregistrate în întrecerile sportive să fie tot mai bune. De asemenea, se remarcă o preocupare mai mare pentru educarea membrilor asociaţiilor sportive ca aceştia să aibă pe stadioane o comportare demnă de un sportiv de tip nou, să cunoască şi să respecte regulile de joc, să aibă o atitudine cuviincioasă faţă de cei care sînt puşi să conducă întrecerile sportive. Şi în această privinţă avem numeroase exemple. De pildă, putem menţiona asociaţiile sportive **Unirea-Videle, Flamura Roşie-Brănceni**, raionul Alexandria, **Recolta-Hălchiu**, regiunea Stalin etc. Sau, putem vorbi de membrii asociaţiei sportive **Metalul-Centrul mecanic** Ciulniţa, raionul Călăraşi, pe care i-am criticat pentru indisciplină şi atitudini nesportive pe terenurile de sport, dar care, au lichidat, în mare parte, cu aceste lipsuri.

Desigur, acestea sînt numai cîteva exemple pozitive. Dar, aici vrem să ne ocupăm, în mod special, şi de unele aspecte negative, ce trebuiesc stîrpite. Astfel, trebuie să arătăm că mai sînt încă asociaţii sportive ca şi sportivi din mediul sătesc care au rămas deficitari la capitolul disciplină şi respectarea regulamentelor de competiţii. Sînt asociaţii sportive care folosesc tot felul de mijloace nepermise, numai ca să obţină victorii. De exemplu, recent, echipa de fotbal a asociaţiei sportive **„Recolta"** din comuna Buieşti, raionul Slobozia, a folosit, într-un meci de baraj pentru calificare în campionatul regional, o serie de jucători cu dublă legitimare (adică, jucători care erau legitimaţi şi la alte asociaţii sportive). La fel au procedat şi echipele asociaţiilor sportive **Recolta G.A.C. Slobozia Mîndra**, raionul Turnu Măgurele, **Unirea-Buftea, Recolta-G.A.S. Piatra**, raionul Zimnicea şi altele.

La meciul de fotbal Recolta Slobozia Mîndra — Flamura Roşie Roşiori, formaţia gazdă şi suporterii ei au avut o atitudine complect nesănătoasă. Cu astfel de manifestări de-a dreptul huliganice, desigur că cei din Slobozia Mîndra nu se pot... mîndri.

Apoi, mai sînt asociaţii sportive săteşti care s-au obişnuit să facă contestaţii neîntemeiate după disputarea jocurilor, căutînd să acopere în felul acesta lipsa de preocupare pentru pregătirea sportivilor lor.

Iată o serie de aspecte care trebuie să dispară cît mai curînd de la întîlnirile sportive din mediul sătesc. Asociaţiile sportive, ajutate de organizaţiile de U.T.M. şi consiliile raionale U.C.F.S., vor trebui să analizeze temeinic cauzele acestor atitudini reprobabile şi să ia măsurile ce se cuvin pentru remedierea lor.

M. LERESCU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".